

ਪੋਥੀ ਸਾਰੁਕਤਾ ਵਲੀ

ਪੋਥੀ ਸਾਰੁਕਤਾ ਵਲੀ

ਗੰਗਾ ਸਿੰਘ

੧੮੪੬

Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library

<https://archive.org/details/namdhari>

Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library has been created with the approval and personal blessings of Sri Satguru Uday Singh Ji. You can easily access the wealth of teaching, learning and research materials on Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library online, which until now have only been available to a handful of scholars and researchers.

This new **Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library** allows school children, students, researchers and armchair scholars anywhere in the world at any time to study and learn from the original documents.

As well as opening access to our historical pieces of world heritage, digitisation ensures the long-term protection and conservation of these fragile treasures. This is a significant milestone in the development of the Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-Library, but it is just a first step on a long road.

In order to continue conserving, digitising and publishing our numerous literature online, we are asking for your support and involvement.

Please join with us in this remarkable transformation of the Library. You can share your books, magazines, pamphlets, photos, music, videos etc. This will ensure they are preserved for generations to come. Each item will be fully acknowledged.

Digitising our treasures is an ambitious undertaking. Every page, every object, must be photographed individually and with great care. The whole photographic process including lighting, colour temperature, and environmental controls must all be precisely regulated. Post processing is also done with meticulous care including orientation, de-skewing, sizing and finally quality control to ensure the documents reflect the true state of the originals.

To continue this work, we need your help

Your generous contribution and help will ensure that an ever-growing number of the Library's collections are conserved and digitised, and are made available to students, scholars, and readers the world over. The E-Library collection is growing day by day and some rare and priceless books/magazines/manuscripts and other items have already been digitised.

Contact Details

For further information about the process or your contribution - please contact

<https://archive.org/details/namdhari>

E: NamdhariElibrary@gmail.com

ਸਭ ਸਾਧਕ ਸਨੇ ਸਾਧਕ

ਆਪਣੇ ਪੁਰ
ਸਰਕਾਗਤੀ
ਕੁਪਾਲਿ
ਉਮਾਨਦੇ
ਕੁਮਾਰ
ਗਮਕ
ਸੰਤਾਨ
ਉਤਲਿ
ਲ

੨੬ ਸਤਵ ਪੁਸਾਰ

੨ ਸਨੇ

1. ਭ੍ਰਮਾ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥੀ ਸਾਹਿਬ

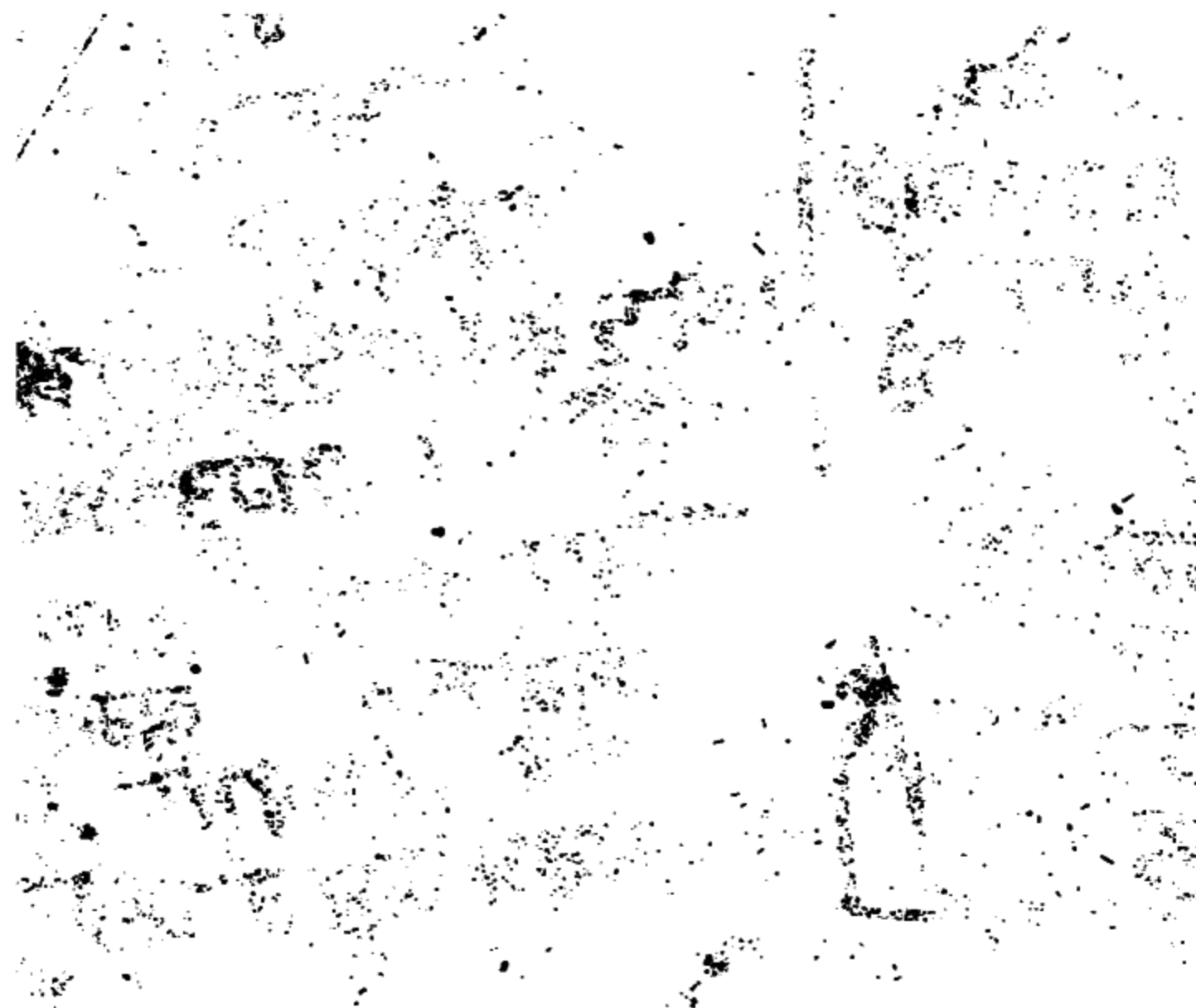
ਮਾਤੁਲ ਮਰਤ ਮਹਤ ਕੇਵਲ ਸਾਹਿਬ

ਸਗਲ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥੀ ਸਾਹਿਬ

ਪਰਮ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥੀ ਸਾਹਿਬ

ਪਰਮ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥੀ ਸਾਹਿਬ

ਪਰਮ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥੀ ਸਾਹਿਬ

پرواہی سارکتولی

ਬੀਬੀ ਸਾਰਕਤਾ ਵਲੀ

حرفہ ہائے میان چراغ الدین سراج الدین تاجران کتب لاہور

ਆਗਮ ਅਨੁਸਾਰ ਮੀਆਂ ਚਰਾਗਾ ਦੀ ਨਵਾ ਸਰ
ਜਦੀਨ ਲੋਹੌਰ ਮਤਬੇ ਮੁਸਰਫਾਈ ਮੇਂ ਛਪਾ

ਸੰਮਤ ੧੮੪੬

ਸੰਮਤ ੧੮੪੬

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ ਅਥ ਸਾਰੁ ਕਤਾ ਵਲੀ ਭਾਖਾ ਲਿਖਾ ਤੇ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ
ਪਤਿ ਪ੍ਰਿਥਮ ਨਮਾ ਮਿਮਾਮਯੇ ਗੀਰਿ ਦੇ ਨਿਵਾਸਾ ਭੋਗੀਰਿ ਦੇ ਉਦਾ
ਸਜੋ ਵੈ ਮਮ ਸੁਮਤ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਦੁਵੈ ਯਾ ਛਿਦਾ ॥ ਗਣਪਤਿ ਨਿ
ਪਟਤੁ ਗਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦੇ ਨ ਮੋ ਕਣਿ ਕਰ ਅੰਗੀਕਾਰਾ ॥ ਕਾਮ ਚੋਰ ਬਿਖ
ਲੀ ਭੁਧਿ ਸਸਕੇ ਪ੍ਰਤਿ ਦਿਨ ਕਰਹੈ ਤਾ ਸਪ੍ਰਹਾਰਾ ॥ ਰਿਦਯਾ ਨਿਕੇਤ ਸ
ਮਾਦਿ ਵਿਬੁਤਿ ਕਰਣ ਕਰ ਕਰਹੈ ਵਿਸਥਾਰਾ ॥ ਤੰਤ੍ਰੇ ਮੇਤ੍ਰਿ ਹਕ ਰਣ
ਕਰ ਕੋ ਕਰੇ ਅਨੇਕ ਸੁਭਾ ਵਲੁ ਹਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਭੁਜੇ ਗਾਪ੍ਰਯਾਤੁ ਛਿਦਾ ॥
ਨਮੋ ਸਭ ਦਾਮਤ ਵਿਦਾ ਪ੍ਰਦੈ ਨੀ ॥ ਕਰੇ ਮੇਧ ਮੇਧਾ ਸਥਾ ਕੀ ਤ੍ਰਿਖੇਨੀ
ਅਭੋਨ ਸ੍ਰਮੋਹ ਹਿਸਤਾ ਦਿਦਿ ਸੈ ॥ ਹਰੇ ਅਪਕਾਰੀ ਰਿਦੈ ਧਾਮ ਕਿ

੨੫

ਮੈ॥ ੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਅਬਸੀਸਾਰੁ ਕਤਾਵਲੀਭਾਖਾ ਸ਼ਿਤਹਰਿ
 ਦਾਲਾਵਰਣਅਰਬਕੇਦੋਖਕੋਬੁਧਿਸਨਪਦੇਸਮਾਲ॥ ੪॥
 ਨਉਪਟਦ੍ਵੈਸਤਮੂਲੁਬਿਭਪਦਸਤਿਹਾਅਧਾਇਕੀਠਧਰੇਸ
 ਕਤਾਹਰੇਅੰਗਲਾਅੰਗਲਗਾਇ॥ ੫॥ ਭਾਖਾਸਾਰੁ ਕਤਾਵਲੀਸੁ
 ਕਤਾਵਲੀਮੂਲੁਕੇਚਿਤੁਭਖੇਸਭਾਜਿਤਰਿਤੀਨਾਮਾਨਨੁਕੁਲ
 ੬॥ ॥ ਅਬਦੇਸਲੋਕਕਰਕੈਮੂਲਾਗਿਲਾਚਰਨਕਹੇਹੈ॥
 ਛਪੇ॥ ॥ ਧਰਮਸਰਬਸੁਖਖਾਨਸਾਨਸਭਕੇਹਿਤਕਾਰੀਧਰ
 ਮਧਰੇਬੁਧਿਮਾਨਨਿਰਿਤਹਚਿਤਿਮਝਾਠੀਧਰਮਸਾਂਤਿਸੁਖਹੇ
 ਤਨਿਖਲਾਕਿਲਕਲਮਲਖੇਵਤਾਤੀਨਦੇਵਕੇਦੇਸਧਰਮਕਰ
 ਪਾਪਰਿਹੇਵਤਾਦਸਅਸਟਨਰਕਕੁਛਨਬਿਖੇਧਰਮਬਿਮੁਖਨਰ
 ਨੀਤਗਮਾਹੈਧਰਮਸਾਰਸੀਸਾਰਮੇਤਤੇਧਰਮਨਮਾਮਿਅਸਾ॥ ੧॥

੪

ਚੋਪਈ॥ ਅਨਸੁਹਿਰਦਨਧਰਮਬਿਨਾਜਨਾ॥ ਸਿਤਯਨਕਾਸ
 ਹਿਧਰਮਧਨਾ॥ ਧਰਮਧਰੇਮੈਨਿਤਚਿਤਾਅੰਤਗਾ॥ ਮੁਝੇਪਾਠਹੇ
 ਧਰਮਨਿਰੰਤਰਾ॥ ੮॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਅਥਪ੍ਰਿਥਮੇਦਸਛੰਦਕਰ
 ਵਰਨੇਧਰਮਮਨਾਕਾ॥ ਧਰਮਸੂਰੂਪਨਮਿੰਤੁਧਿਧਇਸਾਥਿਤਨਮੁ
 ਟਿਪਾਕਾ॥ ੯॥ ਥਿਅਹਿੰਸਾਵਯਾਮਿਦਸਤਬਚਨਤੁਪਦਨਾ॥ ਸੰ
 ਲਸੇਚਤ੍ਰਿਸਨਾਬਿਨਾਧਰਮਏਗਦਸਜਨਾ॥ ੧੦॥ ਚੋਪਈ॥ ਉ
 ਪਜੇਧਰਮਵਕਸਤਕਰਅਤਿ॥ ਦਯਾਦਨਕਰਧਰਮਵਧੇਨਿਤਾ॥
 ਇਸਥਿਤਧਰਮਖਿਅਥੇਸਿਗਾ॥ ਧਰਮਕੋਧਕਰਹੇਤੁਵਿਛਿਗਾ॥ ੧੧॥
 ਦੋਹਰਾ॥ ਸੁਭਕੁਲਜਨਮਸਰੂਪਤਨਭੂਪਰੇਗਅਪੰਤਾ॥
 ਪ੍ਰਿਥਿਤੁਦੋਹਅਰੇਗਪੁਨਧਰਮਜਨਫਲਸੰਤਾ॥ ੧੨॥ ਚੋਪਈ॥ ਧਰ
 ਮਖੀਤਿਨਿਤਬੇਦਬਿਚਰੇ॥ ਚਿਤਮਦਨਸੁਭਾਵਨੁਧਾਰੇ॥ ਇੰਦ੍ਰਯ

ਅਰਥਾਵਿਰਗਾਹਮਨਜਿਹਾਜਿਹਾਇਹਪ੍ਰਾਪਤਿਸਫਲਜਨਮਤਿਹ
 ॥੧੩॥ਦੋਹਰਾ॥ ਇੰਦਬਿਨਾਜਿਉਮੰਦਸਿਸਮੰਦਕੰਜਬਿਨਤੁਲਾਜੀ
 ਵਮੰਦਤਿਉਧਰਮਬਿਨਤਤੋਧਰਮਨਟਾਣਾ॥੧੪॥ਸਮਸਿਰੋਖਨਮੋ
 ਰਸੁਖਤੁਪਨਖਿਮਸਮਜਨਾਬ੍ਰਹਮਾਗਮਲਸਮਦਾਨਨਹਿਧਰਮਸ
 ਦਯਾਸਮਨਾ॥੧੫॥ਚਰੋਫਲਮੇਏਕਥੀਉਪਜੈਰਿਦੈਨਜਾਸਾਅ
 ਨਾਗਲੇਕੇਕਚਨਜੋਜਨਮਬਿਅਰਥਹੈਤੁਸਾ॥੧੬॥ਧਰਮਪਰਮ
 ਪਰਮਅਹੈਜੋਦਾਇਕਫਲਚਰਾਤਾਂਤੇਜੋਕੋਧਰਮਕੋਧਰੇਜੁਬੁ
 ਧਿਉਦਾਰਾ॥੧੭॥ਕਾਬਿੰਤੁ॥ ਨਗਸੋਭੈਮਦਕਰਨੀਹਸੋਭੈਇੰਦੀਦ
 ਭੈਨਸੋਭੈਹਿਮਕਰਨਾਵਿਸੀਲਗਤਿਤੇ॥ਸੋਭਤਤੁਰੰਗਨਰਧਾਮਸੋਭੈ
 ਉਤਸਵਸੋਭੈਵਿਯਾਕਰਦਰਵਨਦੀਹਿਸਗਤਿਤੇ॥ਸਭਾਸੋਭੈਵਿਦਾ
 ਵਨਕੁਲਸੋਭੈਸੁਸੀਤਨਪਨਸੋਭੈਕਰੈਦਸਖਿਤਖਿਤਪਤਿਤੇ॥ਮੁਦ

੬੫ ਸਿੱਖੀ ਕਰੈ ਮੈ ਨਾ ਸਿਖੀ ਜੋ ਭੈ ਪਰੈ ਹੋ ਮਜੋ ਭੈ ॥ ਤਿਸੈ ਭੈ ਭੈ ਨ ਧਰਮੀ ਸੁਮਤ
 ਤੇ ॥ ੧੮ ॥ ਛੇਤਾ ॥ ਸੁਖੀ ਦੁਖੀ ਨ ਰਜ ਗਤ ਮੇ ਧਰਮ ਕਰੈ ਸਭ ਕੋਇ ॥
 ਸੁਖੀ ਕਰੈ ਤਬ ਸੁਖ ਦਯੈ ਦੁਖੀ ਕਰੈ ਦੁਖੁ ਖੋਇ ॥ ੧੯ ॥ ਸਤ ਦੋਹੇ ਦੁਇ
 ਰੋਪਈ ਉਤਮ ਏਕ ਕਥਿਤਾ ॥ ਦਸੇ ਛੇ ਦਾ ਅੰਦਰ ਯਕਸੇ ਜਿਸੇ ਨਿਤ
 ਚਿੰਤੁ ॥ ੨੦ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਸਚੁ ਕਤਾ ਵਲੀਤਾ ਸੰਪੂਰਨ ਅਧਿਆਇ
 ਧਰਮ ਨਿਰੂਪੇਤਾ ਸੰਮੇਕਾ ਵਿਹਾਰੇ ਦਿਆਲੁ ਸੁਭਾਇ ॥ ੧ ॥ ਵੇਹ
 ਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਕੀਰਤਿ ਦੂਸਰੇ ਸਤੁ ਜਲੋ ਕਉ ਚਰਾ ॥ ਸਕੇ ਸੁਨੇ ਅ
 ਧੇਨ ਤੇ ਹੋਹਿ ਤਿਤਾ ਪ੍ਰਹਰਾ ॥ ੨ ॥ ਦਰਬਖਰ ਚਸਤ ਪਾ ਕੇ ਜਨਮ ਜਾ
 ਇਗੁਰ ਸੇਵਾ ॥ ਭਇਸਿ ਮਰਨ ਮਹਿ ਚਿਤਿ ਮਿਹਦੁ ਪੀਰਿਤੁ ਸੁਤਿ ਬੇਵ
 ॥ ੧ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਪੁਛੈ ਗੁਰ ਤੇ ਸੁਭਾ ਸਿਖ ਤੰਦੀਪਾ ॥ ਗਮਨ ਵੇਤ ਹੋਇ ਨ
 ਜਜੰਦੀਪਾ ॥ ਗੁਰ ਨਿਸਚੈ ਯੁਤ ਬਚਨ ਧਰੇ ਜਬਾ ॥ ਦੇਇ ਸਿੱਖ ਕੋ ਪਰ

ਮਸਾਂਤਿਤਬਾ॥੨॥ਤੋਟਕਛਿਦ॥ ਗੁਰੁਕੀਰਤਿਕੋਅਪਰੋਖਕਰੇ॥੨॥
 ॥ਜਸਬਾਂਧਵਸੀਤਨਪ੍ਰੋਖਰੇ॥ਭ੍ਰਿਤਦਾਸਜਸੈਕਰਮਾਂਤਗਾਹੈ॥
 ਅਬਲਾਸੁਤਓਪਕਬੀਨਕਹੈ॥੩॥ਦੋਹਰਾ॥ ਤਜਗੁਰੁਮਿਤ੍ਰਦਿ
 ਵੈਪ੍ਰੈਗੁਰਹਿਅਵੰਗਮਾਘਤਾ॥ਤਾਗਦੇਤੁਗੁਰੁਮਿਤ੍ਰਜੇਸਿਧਿਨਰਕ
 ਤੇਜਾਤਾ॥੪॥ਤੋਟਕਛਿਦ॥ ਗੁਰੁਕੇਧਨਕੋਜਨਜੇਹਰੈ॥ਹਿਤਤੇ
 ਜਵਿਭੂਤਿਦੁਖੀਮਰੈ॥ਧਰਮਾਦਿਟਰੇਨਰਕੇਸੁਪਰੇ॥ਉਪਜੇਪੁ
 ਨਤੇਸੁਪਚਾਦਿਘਰੇ॥੫॥ਦੋਹਰਾ॥ ਮੁਗਧਨਿਪੁਸਕਾਵਿਕਲ
 ਮਨਬਿਨਬਿਬੇਕਦੁਰਭਾਗਾ॥ਨੀਚਕਰਮਨੀਚਹਿਕਰੇਗੁਰੁਨਿਦਾ
 ਮਹਿਰਗਾ॥੬॥ਚੋਪਈ॥ ਗਸਾਨਸਲਾਕਾਦੇਬਾਧਿਲੋਚਨਾ॥ਕ
 ਰਹੈਤੁਮਅਗਮਨਵਿਸੇਚਨਾ॥ਨਿਰਵਰਣਵਿਗਾਰੈਜੁਸੀਗਾਰ
 ਨਸੇਨਸੇਤਿਹਚਰਣਧਾਰਉਗਾ॥੭॥ਦੋਹਰਾ॥ ਤੋਟਕਛਿਦ

੯
 ੧ ਦੇਰੇ ਪਈ ਨਿਹਾਨਾ ॥ ਮੁਨਿ ਸਭੋ ਕਮਨ ਸੋ ਕੋ ਕੋ ਕੈ ਕੈ ਨ ਬਾਨਾ ॥ ੮੫ ॥
 ੨ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਸਾਰੁ ਕਤਾ ਵਲੀਤਾ ਸਦੁ ਤੀਅਪਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਉ
 ਪਮਾਤਾ ਮੈ ਕਹੀ ਹਰਿ ਦਿਆਲ ਚਿਤਿ ਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ਇਹ
 ਆਵ ਕਲੇਤੀ ਸਰੇਛੰਦ ਅਠਾਈਆਨਾ ॥ ਵਿਚਾਪਾਤਾ ਅਪਾਤੁ ਪੁਨਿ ਵਿ
 ਚਾਬਿਧ ਨਿਦਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਸੋਢਾ ॥ ਇਹ ਵੇਦ ਕੋ ਗਿਆਨ ਸੁਯੋਗ ਨ
 ਕੇ ਅਭਿਮਾਨ ਮਦਾ ਦੇ ਵਿਕਾਰ ਦਿਸਾਏ ॥ ਪੁਨਰਿ ਚਿਤਨੀ ਚਨ ਕੇ ਵਰੁ
 ਬੋਧ ਮਦੈ ਅਭਿਮਾਨ ਵਿਕਾਰ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਅਚਰੀ ਮ੍ਰਿਤ ਜਾ ਸੁਹਣਾ ਹ
 ਲਾਏ ਨਹਿ ਔਖ ਦਵੈ ਦਨ ਹੀ ਕਛੁ ਤਸੇ ॥ ਜਨ ਪਾਤਾ ਅਪਾਤੁ ਕੋ ਸੋਧ
 ਕੈ ਬੋਧ ਕਰੈ ਬੁਧਿ ਵਾਨੇ ਬੁਧਿ ਪ੍ਰਕਾਸੇ ॥ ੧ ॥ ਸੋਢਾ ॥ ਮੇਥਨ ਸੋਨ
 ਅਹਰੁ ਪਾਤਸ ਮੇਤੀ ਨਿਤ ਜੋ ॥ ਪਾਤਸ ਹਿਤ ਪੁਨ ਚਾਰਤ ਜੋ ਸਾਂਝੇ ਮੇਧੀ
 ਰਜਨਾ ॥ ੨ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ਜੁਖੀ ਵਿਆਪੀ ਆਲਸੀ ਰਮਤ ਰਸ ਕਬ

ਹੁਸੈਇ॥ ਤਿਹਸਾਧਿਕਾਰਨਸਾਸਤ੍ਰਕੋਖਟਦੇਖੀਸਨਜੋਇ॥ ੩॥
 ਨਿਕਰਛੁਦਾ॥ ਕਛੁਪਿਤਸਨੇਹਨਲਵਣੁਤੀਵਲਤੰਕਧਾਮ
 ਨਦਾਮਾਨਾਸੀਚਰੀਜਿਹਚਿਤਾਚੈਤਾਪਾਖਕੀਦੁਖਧਾਮ॥ ਬੁਣੀ
 ਨਾਸਪ੍ਰਾਕਅਗਾਮਕੀਭੁਧਿਮੂਰ੍ਹਮੋਹਿਓਬਾਮ॥ ਅਧਿਕਾਰਨਹਿ
 ਤਿਹਸਾਸਤ੍ਰਕੋਸੋਭੁਜੈਨੇਤਸੀਰਾਮ॥ ੪॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਜਿਹਨਿਜ
 ਮਤਕਛੁਨਾਹਿਸਾਸਤ੍ਰਤਾਹੋਕੋਕਿਆਕਰੈ॥ ਲੋਚਨਬਿਨਜੋਆਹਿ
 ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬੀਕਿਆਕਰੈਤਿਹ॥ ੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਬੀਚਅਸਟਮੀਮੰ
 ਚਗੁਰੁਅਸੁਖਸਟਮੀਸਿੱਖਾ॥ ਪੀਚਦਸੀਗੁਰੁਸਿਖਮਰੈਏਕਮਪ
 ਠਾਅਸਿੱਖਾ॥ ੬॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਗੁਰੁਪਸਤਕਛੁਮਿਜੁਭਗਪ੍ਰੀਤਮਅ
 ਵਰਸਹਾਇ॥ ਕਰਹਿਬਿੰਧਾਵਿਦਾਪਰੀਬਹਰਪੰਚਭੁਣਗਾਇ
 ॥ ੭॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਸਾਸਤ੍ਰਪ੍ਰੀਤਿਸੁਖਬੁਧਿਭਗਤਿਉਦਮਰੋਗਨਦੇ

੧੦ ॥ ਕਰਹਿ ਬਿਧ ਵਿਦਿਆ ਪਠੀ ਪਾਚਾਂਤਰ ਗੁਣਏਹਾ ॥ ੮॥ ਵੇਹਰਾ
 ॥ ਗੁਰਸੇਵਾ ਵਾਦਰਬ ਕਰਵਿਦਿਆ ਵਿਦਿਆ ਹੋਇ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀ ਬਿੰਧ
 ਵਿਦਿਆ ਕਰਹਿ ਚੋਬੇਹੇਤੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ੯॥ ॥ ਬਵਿਦਿਆ ਮਹਿਮਾ ॥
 ਵੇਹਰਾ ॥ ਵਿਦਾਉ ਦਸ ਸਿਲਪਤਾ ਪ੍ਰਿਤ ਸੰਗ ਹਿਮੀਤਾ ਅਖੈ
 ਨ ਬੁੱਤ ਸਕਰਾਇ ਨੈ ਪਾਚ ਨਿਧਾਂ ਸੁਖ ਨੀਤਾ ॥ ੧੦॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ॥ ਗੁਪ
 ਤ ਪਾਛੈ ਨ ਅਤੁਲ ਧਨ ਵਿਦਾ ਨਰਬ ਪੁਜਾਨਾ ॥ ਵਿਦਾ ਜਸ ਸੁਖ
 ਭੋਗ ਦੇਵਿਦਾ ਗੁਰ ਗੁਰ ਮਾਨਾ ॥ ੧੧॥ ਵਿਦਾ ਬਿਧ ਪ੍ਰਦੇਸ ਮੇਵਿ
 ਦਸ ਦੇਵ ਵਿਸੇਖਾ ਪੁਜਨਿ ਪੰਕਰ ਅਪਹਤੀ ਵਿਦਾ ਬਿਨ ਪਸੁ ਦੇ
 ਖਾ ॥ ੧੨॥ ਨਿਵਾਭੋ ਜਨ ਭੋਗ ਭੋਏ ਪਸੁ ਪੁਰਖ ਸਮਾਨਾ ਨਰ ਨਗਜਾ
 ਨ ਨਿਜਾ ਮਹਿਕ ਤਰਮਾਨ ਬਿਨਾ ਪਸੁ ਜਨਾ ॥ ੧੩॥ ਧਰਮੁ ਸੀਲ
 ਗੁਣ ਦਾਨੁ ਤਪੁ ਵਿਦਾ ਬਿਨ ਜੇਜੀਤਾ ॥ ॥ ਤੁਲੋਕ ਖਿਤ ਭਾਰਤੇ ਨਰ

ਬੁਧਮਿਗਾਦਿਚਰੰਤਾ॥੧੪॥ਸ੍ਵਰਸਿਰਤ੍ਰਕੁਮੁਨਿਪਲਵਜਨਨਿਸਿ
 ਗਯੋਗਾਦਿਗਨਾਗਿ॥ਪਚਗੁਣੀਮਿਗਾਖਟਦੋਖਨਰਨਰਤੇਹਰਨਉਦ
 ਰਾ॥੧੫॥ਪੁਰਖਅਸਸਤ੍ਰੀਕਿਯਾਲਖੇਗੁਣਦੋਖਨਕੀਸਿਧ॥ਰੂਪ
 ਫੇਦਅਧਿਕਾਰਜੇਕਿਅਪ੍ਰਾਪਤਿਹੈਅਧਿ॥੧੬॥ਮੁਗਧਪੁਜਾਨੇ
 ਜਧਾਮਮੇਪ੍ਰਭੂਜਤਨਿਜਨਗਾਭੂਪੁਜਸ੍ਵਦੇਸਮੇਪੁਜਤਗੁਣ
 ਸਮੰਗਾ॥੧੭॥ਏਕਾਖਾਰਦਾਤਾਨੁਗੁਰਜੇਸੇਵਤਨਹਿਤਾਸਾਪਾਇ
 ਜਨਮਸੇਮ੍ਹਨਕੇਬਹੁਰੂਪਚਘਰਵਾਸਾ॥੧੮॥ਰੂਪਦਰਬਜੇ
 ਬਨਸਹਿਤੁਸੁਕਲਜਨਮਬਹੁਬੰਧਾ॥ਵਿਦਾਬਿਨੁਸੇਭਤਨਹੀ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਕੇਸੁਬਿਨਗਿਧਾ॥੧੯॥ਅਲਿਕਾਰਪਟਭੋਖਾਇਨੁਜੰਦੀਪਹੋਇ
 ਕੁਰੂਪਾ॥ਸੇਭਤਸੇਭਤਸੇਭਤਮਹਿਜਨਵਿਦਵਾਅਨੂਪਾ॥੨੦॥ਸੇ
 ਰਨਾ॥ ਸਬਦਸਾਸਤ੍ਰਕੋਤਿਅਗਚਰੇਅਧੇਨਾਪਰਨਿਗਮਾਸੇ

੧੨
੫

ਪਗਰਿਣਤਿਹਨਗਨਿਸਤਮਸਲਮੋਚਿਰਰਮੋ੨੧। ਵੇਹਰਾ
 ॥ ਵਿਖਵਿਦਾਅਭਾਸਬਿਨੁਭੇਸਨਗਰਲਮਪਾਇ। ਸੁਭਕੇਸੀ
 ਗਦਚਿੰਦਵਿਖਬਿੰਦਨਗਬਿਪੁਗਾਇ॥੨੨॥ ਮਾਤਵਤਿਰਖਾ
 ਕਰੇਪਿਤਾਜੇਤੁਹਿਤਕਾਰ। ਕਰੇਨਰਜੋਪ੍ਰੇਮਬਹੁਜੋਕਟਾਰਸੁਖਕ
 ਗ॥੨੩॥ ਵੇਹਰਾ॥ ਵਿੰਦਾਬੰਧਵਾਜਿਓਸਕਲਕਾਰਜਦੇਤਸ
 ਵਗਾਵਾਇਕਕੀਰਤਿਦਰਬਕੀਤਤੇਪਰੈਉਦਹਾ॥੨੪॥ ਸਹਸ
 ਭੁਣਾਵਿਦਾਵਧੇਪੁਨਹਿਪੁਨਹਿਅਭਿਆਸ॥ ਰਸਨਗੇਨਿਸਦਿ
 ਨਬਜੇਜਿਉਮਲਨੀਚੇਬਾਸ॥੨੫॥ ਸਸਤਕਰਤਮਦਹਤਸ੍ਰਮ
 ਨਖਲਕੋਮਦਉਪਜੀਤਾ। ਜੋਭੋਫਿਗਭੁਨਪ੍ਰਕਾਸਹੈਉਲੁਅਧਿਕ
 ਰੰਗ॥੨੬॥ ਸੋਯਾ॥ ॥ ਮੁਕਟਾਂਗਦਭੀਭਲਕੀਕਟਹੈਕਰਚੇ
 ਦੁਪਤਾਗਰਮੋਤਨਹਯਾ। ਮੁਖਚੇਦਪ੍ਰਭਾਫਿਗਕੀਜਪ੍ਰਭਾਤਨਕੀ

॥ ਪ੍ਰਭਾਤ ਤਿਸੀ ਘਰ ਦਰਾ ॥ ਇਸ ਨਾਨਕ ਲੇਖ ਨ ਚੰਦਨ ਕੀ ਕਮਰੀ ॥
 ਧਧ ਨੀਕਰ ਗੁੰਦਤ ਵਰਾ ॥ ਨਰ ਕੋਇ ਹੁੰਦਰ ਸਾਚੁ ਕਰੈ ਪਰਾਮੀ ॥
 ਤਅਨੰਤ ਕਲੇਸ ਭੀਡਾਰਾ ॥ ੨੧ ॥ ਸਭ ਭੂਖਨ ਮੈ ਸੁਭ ਭੂਖਣ ਹੋਯ
 ਹਿੰਦੈ ਸਮਣੀ ਇਕ ਬਾਣੀ ਉਦਾਰਾ ॥ ਨਰ ਕੋਇ ਹੁੰਦਰ ਬੇਗ ਕਰੈ ਬ
 ਪੁਸਾਰ ਜਿਸੇ ਰਲੁ ਦੇਵਹਿ ਸਾਰਾ ॥ ਚਤੁਰਨ ਨ ਚੰਦ ਸਭੰ ਨਰ ਚੇ ਪਰ
 ਨਾਵਿ ਦਿਯਾ ਸਮਤਾ ਹਿਮਝਾਰਾ ॥ ਨਰ ਤਤੇ ਸਦੀ ਵਧ ਦੇਵਿ ਦਿਯਾ
 ਹਰਿ ਦਾ ਲਚਹੇ ਭੁਪਦਰਬ ਚਾਰਾ ॥ ੨੨ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਬਾਣੀ ਦੇਹੇ
 ਸੋਰਠੇ ਦੇਇ ਸ੍ਰਯੇਤੀਨਾ ॥ ਇਕ ਸੀਕਰਾ ਠਾਥੀ ਸਬਿਤਿ ਚਿਤ ਬਿਤਕ
 ਰਹਿਮ ਹੀਨਾ ॥ ੨੩ ॥ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਸਾਰੁ ਕਤਾ ਵਲੀਤਾ ਸਤਿ ਤੀਅ
 ਧਾ ॥ ਇਕੀਰਤਿ ਵਿਦਾ ਕੀਕਰੀ ਕਵਿ ਹਰਿ ਦਿਅ ਲਸੁਭਾਇ ॥ ੨੪ ॥
 ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਕਹੇ ਚਤੁਰ ਬੇਗਸਾਨ ਹਿਤ ਉਤਮਾ ਅਰੁ ਸਲੋਕਾ ਸੋਕ

੨੨
 ੨੩

੧੪
੧੧

ਕੁਕਾਹਿ ਵਿਸਲੋਕ ਕੇ ਅੰਤ ਹਿ ਮੁਕਤਿ ਸਲੋਕ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾ ॥ ਜਨ
 ਉਤਮ ਹੋਰ ਧਰਾ ਪਰ ਉਤਮ ਪਾਉ ਧਰੇ ਨਹਿ ਸੀਤਮ ਹੋ ॥ ਅਤਿ ਵਾਕਧ
 ਵਿੰਡ ਯਥਾ ਰਬੁ ਦਰਸੈ ਧਰਿ ਏਸ ਬਹੁ ਕੋਰੇ ॥ ਪੁਣ ਕੋ ਸੁਰ ਚੀ
 ਕੋ ਸੰਨਿ ਰਕੁ ਲੇਜਨ ਪੀਰ ਨਿਰੋਤ ਪਾਨ ਕਰੇ ॥ ਭੁਧਿ ਸੇਲ ਖਕੈ ਸਤ
 ਦਸ ਤੁਧ ਰੇ ਪੁਰਖੇ ਤਮ ਲੱਖਣ ਏਹੁ ਚਰੇ ॥ ੨ ॥ ਵੇਹਗਾ ॥ ਤਨ ਪ
 ਟ ਜਲ ਕਰ ਸੁੰਧੁ ਰੇ ਭੁੰਧਿ ਵਿਦਾਂਤ ਵਿਚਾਰਾ ॥ ਜੀਵ ਅਹਿ ਸਗੋਤ
 ਗਤਿ ਮਨ ਨਿਰਵੇਦ ਹਿ ਧਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਜਲ ਕਰ ਕਰ ਦਮ ਉਪਜ ਹੈ
 ਜਲ ਕਰ ਪੀਕਾ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਮਨ ਕਰ ਉਪਜਤ ਪਾਪ ਕਿਨ ਮਨ ਹੀ ਕ
 ਰ ਅਪਨਾਸਾ ॥ ੪ ॥ ਜਲ ਬ੍ਰਤ ਮੰਤ੍ਰ ਸਨਨ ਤ੍ਰੈ ਜਪੀ ਤਪੀ ਬ੍ਰਤਿ ਮੰਤ੍ਰ
 ॥ ਜਲ ਸਨਨ ਗ੍ਰੰਥੀ ਨ ਕੋ ਪੂਜੈ ਉਭੈ ਨਿਰੰਤਰਾ ॥ ੫ ॥ ਜਲ ਨ ਏਨਾ ਏ
 ਨ ਹੀ ਅੰਤਮ ਕਰਨ ਮਲੀਨਾ ਸੁਰਾ ਪਤ੍ਰ ਕੇ ਵਰ ਸੇਧੇ ਏ ਸੁੰਧ ਕਈ

ਨਾ॥੫॥ਮਾਤ੍ਰਪਿਤਾਗੁਰਕੀਟਹਿਲਸਤਤੁਪੁਗੁਣਨਿਗੇਤੁ॥ਕ੍ਰਿ
 ਪਾਸਰਬਪਰਸਪਤਹੈਅਤਿਰਤੀਰਬਏਤੁ॥੬॥ਕਬਿੰਤੁ॥
 ਸੀਤਲਜੁਗੀਧਮਦਿਭੂਖਨਪ੍ਰਭੰਜਨਕੋਧਰਮਸ੍ਰਜਸਬਾਣੀ
 ਮੰਨਕੈਬਿਰਾਗੀਹੈ॥ਖਿਮਾਤਪੁਧਾਗੀਵਿਦਿਆਬਿਪ੍ਰਕੋਚਰੀਨਿ
 ਜਪਤਿਬ੍ਰਤਿਨਰੀਧਨਦਾਨਪਾਤ੍ਰਭਾਗੀਹੈ॥ਉਪਸਮਛਮਾਨੀਪੁ
 ਨਪ੍ਰਭਿਤੁਅਮਾਨੀਸੁਰਸਿਜਮਸ੍ਰਬਾਨੀਨਰਪਤਿਨੀਤਪਾਰੀ
 ਹੈ॥ਵੇਹਕੋਪੁਧਾਨਦ੍ਰੋਗੀਮੁਦਤਾਮਹਾਨਜਗਭੁਗਵਨਬ੍ਰਿਗੁਪਾ
 ਦਬੰਦਨਹਮਾਗੀਹੈ॥੭॥ਸ੍ਰੈਯਾ॥ਧਨਦਾਨਖਿਮਾਧਿਤਜਨਤ
 ਪੀਸ੍ਰਤਿਮੰਨਕੁਵਕਨਿਜੈਜਸਤੇ॥ਪਰਕਾਮਮਰੇਸ੍ਰਪਰੇਧਰਮਾ
 ਕਰਹੈਕਰਣਾਬ੍ਰਿਧਤੇਪਸੁਤੇ॥ਪਰਖੇਦਸਹੇਨਸਹੇਪਰਖੇਦਯ
 ਬਾਸੁਖਸੇਦਅਪੇਤਸਤੇ॥ਕਬਹੁੰਕਰਤੇਨਸਤੇਦਸਤੇਹਸਤੇਹ

੧੫
 ੧੬

੧੬ ਸਤ੍ਰੇਸ੍ਰਗੇਵਸਤ੍ਰੇ॥੮॥ਦੋਹਰਾ॥ ਦੇਇਸ੍ਰੇਯੇਦੋਹਰੇਪਾਂਚਕਬਿਤ
 ੧੪ ਸੁਣੇਕਾ॥ਅਸ੍ਰੁਛੰਦਚੇਤਕਸ੍ਰੁਕੋਕਰਹੈਨਸ੍ਰੁਖਿਨੇਕਾ॥੯॥ ਇ
 ਤਿਸੀਸ੍ਰੁਕਤਾਵਲੀਭੁਸਚਤੁਰਬੋਧਿਆਇ॥ਗਮਨਨਿਰੁਪਮੋ
 ਤਾਸਮੇਕਾਵਿਹਰਿਦਾਯਲਸੁਭਾਇ॥੧੦॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਅਬਪਰਿਮਾ
 ਧਮਾਇਮੈਵਰਨਨਕਰਹਿਬਿਚਾਰ॥ਖਸ੍ਰੁਛੰਦਚੇਤਚੇਦਮਨਸ੍ਰੁਤਿ
 ਧਰਸੁਣੇਉਦਾਰ॥੧੧॥ਚੌਥਾ॥ ਗੋਰਵਪ੍ਰਪਤਿਦਾਨਕਰੇਧਨਾਧ
 ਨਸੀਗ੍ਰਹਕਰਗੋਰਵਨਹਿਜਨਾਸਬਤੇਉਚੇਬਾਰਦਜੇਸੇ॥ਬਾਰਦ
 ਅਧੇਕੁਏਪੁਨਿਤਿਸੇ॥੧੨॥ਜੋਰਨਾ॥ ਜੋਇਕਬਪੀਤੋਇਣੀਖਸੀਗ
 ਮਿਲਮਧੁਰਮਤਿ॥ਕਟੁਤਾਨਿਮਸਮੋਇਭੁਜਨਪਾਤ੍ਰਕੁਪਾਤ੍ਰਤੋ
 ੨॥ਕੁਜੇਗਪ੍ਰਯਾਤਛੰਦਾਫਲੀਭੂਤਦਾਨਿਸੁਭੀਪਾਤ੍ਰਦੈਯੋ॥ਯਥਾਬੀ
 ਜਥੇਯੋਸੁਖੇਤ੍ਰੇਅਖੇਯੋ॥ਕੁਪਾਤ੍ਰੇਮਥਾਗੀਦਯੋਦਾਨਅੰਸੋ॥ਕੁਖੇਤ੍ਰੇਮ

ੴ ਸਤਿਗੁਰੋ ਜੀ ਸੇ ਸੇ ॥ ੩ ॥ ਛਪੇ ॥ ਯਗਮ ਸੇਖ ਮੁਨਿ ਭੁਗਤਿ ਸੇਖ १੭
 ਰਏ ਦੁਇ ਭੋਜਨ ॥ ੪ ॥ ਪਾਤਿ ਯਗੇ ਸਦ ਨਵੀ ਹੋ ਬੁਧਿ ਮਾਨਸ ॥ ੧੮
 ਪਮਾ ਕਰਹਿ ਆਦਿ ਸੁਖਿ ਸੁਖੇ ਮਿਤ੍ਰ ਮਹਾਂ ਬਰਾ ॥ ਦਿਭ ਬਿਸ ਜੇ ਧਰਮ
 ਧਰਮ ਵਹਿ ਕਹੈ ਮੁਨੀ ਸੁਰਾ ॥ ਹਰਿ ਭੁਗਤਿ ਜਗਤ ਮੇਜਾ ਨ ਨਿਜਾ ਇਸੁ
 ਬਿਨਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ੈ ਨ ਅਨਾ ॥ ਪੁਨਸਾਧ ਦੁਹੀ ਜਗਜਾਨੀ ॥ ਐਸ ਕੈਨ ਹੀ ਉਪਾ
 ਧਿ ਮਨ ॥ ੪ ॥ ਸ੍ਰੇਯ ॥ ਜਗ ਧਾਰ ਤ੍ਰਿਦੰਤਾ ਫੈਰੈ ਨਾਨਾ ਮੁਖ ਉਪਰਸੀ
 ਸਜਣ ਨ ਧਰੇ ॥ ਅਥਵਾ ਗਿਰ ਕੰਦਰ ਬੀਚ ਬਸੇ ਸਿਲਪੇ ਬਿਤਰੇ ਬਿ
 ਤ ਬਿਛੁਤਰੇ ॥ ਤੁਤ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਧਾਂਤ ਪਦੇ ਉਪਦ੍ਰਿਸਤ ਪਰੇਤੀ ਰਬੇ ਵਿ
 ਚਰੇ ॥ ਮਨ ਮੇਜ ਬੁਭੋਗ ਨ ਕੀਰਤਿ ਪੈਰ ਬਏ ਸਭ ਕਿੰਚਤ ਨਾ ਹਿਕਰੇ ॥
 ੫ ॥ ਤੋਟ ਕਛਿਦਾ ॥ ਨਿਜ ਮਾਤ ਸਿਧੇ ਪਰਨਾ ਰਿਭੁ ਜੇ ॥ ਪਰ ਕੋਧ ਨ ਛੋੜੁ
 ਸਮਾਨਤ ਜੇ ॥ ਸਭ ਜੀਅ ਸੁਖੀ ਸਮ ਦੇਖਤ ਜੇ ॥ ਵਹਿ ਵੈਸਨ ਹੋਇ ਵਪੇਖ

੧੮

ਤੋਜੋ॥੬॥੨੦॥ ਇਕਚੇਪਈ ਇਕਸੋਰਠਾਏਕਭੁਜੰਗਪ੍ਰਯਾਤਾ॥ਏ
ਕਛਪਤੋਵਕਇਕੋਏਕਸੈਯਾਜਾਤਾ॥੧॥ ਇਤਿਸ੍ਰੀਸਾਰਕਤਾਵਲੀਤਿ
ਹਿਪਚਮਅਧਯਾਇ॥ਤੰਮੇਕਯੋਵਿਚਰਸੁਭਕਵਿਹਰਿਦਮਲਸੁਭਾ
ਇ॥੫॥ ਵੇਹਰਾ॥ ਚਤੁਰਗਤਿਗਤਨਰਨਕੀਕਹੈਛਿਵੇਅਧਯਾਇ
॥ਪਾਂਚਸੈਯੋਤਸਕੇਚਤੁਰਨਚਿਤਬਿਕਸਾਇ॥੧॥ਸੈਯਾ॥ ਕਵਿ
ਤਾਧਿਖਣਾਅਤਿਸੈਨਿਨਕੀਪੁਨਸਾਮੁਕਲੇਵਰੋਗੁਬਿਲਾਯੋ॥ਅ
ਬਲਾਅਨੁਰਗਕਰੇਨਿਨਸੋਪੁਨਹਟਕਲਾਭੁਜਿਸੇਅਧਿਕਯੋ॥ਸ੍ਰ
ਪਨੇਕਿਮਝਾਰਸੁਚੇਤਰਹੇਪੁਨਸਾਜਨਮੇਅਤਿਸੈਜਸੁਛਯੋ॥ਜਿਸੇ
ਸਤਲੱਖਣਵੇਲਾਖੀਏਵਹੁਮਨੁਖਨਕਗਿਰੋਖਿਤਾਯੋ॥੨॥੨੦॥
ਨਪ੍ਰਸੰਗਸਦੀਵਕਰੇਪੰਡਮਤਮਦੇਵਛਜੇਚਿਤੁਲਾਈ॥ਜਸੁਗਿਰਾ
ਮਧੁਰੀਅਤਿਸੈਨਿਤਸੇਵਤਜੋਧਰਮੀਨਰੁਤਾਈ॥ਯਾਜਨਕੇਖਨਸੇ

ਨਿਤਹੀਗੁਣਚਰਬਿਰਾਜਤਏਸੁਖਦਾਈ॥ ਤੇਨਰਕੂਮਬਿਰਾਜਤਹੀਸ੍ਰ
 ਰਗੇਬਸਹੈਸਹਿਸੋਨਹਿਰਾਈ॥ ੨॥ ਲੋਕੁਕੀਅੰਸਨਹੀਜਿਨਕੋਨਿਤੁ
 ਦਾਨਦਆਮਧਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਵੈ॥ ਆਨਨਜਾਸੁਪ੍ਰਸੰਨਸਦਾਪੁਨਕੇਮ
 ਲਜਾਸੁਸੁਭਾਵਲਖਾਵੈ॥ ਸਿਤਗੁਰੂਜਨਨੀਸਵਿਤਾਪਗਸੀਸਨਿਕਿਰ
 ਰਜੇਓਨਿਵਾਵੈ॥ ਜਾਮਨਏਗੁਣਪਾਂਚਬਸੈਨਰਕਤਨੁਤਮਾਗਨਰੁਤਿ
 ਨਪਾਵੈ॥ ੩॥ ਚਾਹਿਘਨੀਜਿਨਕੇਮਨਮੇਪੁਨਜੇਨਰਨੀਤਿਸਿਤੋਖਤੋਭਾ
 ਗਤਾ॥ ਜੇਸ੍ਰਪਨੇਮਹਿਮੂੜਰਹੇਗੁਰਮਾਤੁਪਤਾਨਿਜਮਿੰਤਨਨਗਤਾ॥ ਜੇ
 ਨਰਾਅਲਸਵਿਤਅੰਹੈਪੁਨਜਾਸਦਾਖੁਧਆਦਿਕਲਯਗਤਾ॥ ਏਖ
 ਟਲੰਖਦਜਾਸਵਿਖੇਵਹੁਟੇਫਨਜੇਜਨਤੇਨਰਾਗਤਾ॥ ੪॥ ਬਾਧਵ
 ਮਾਹਿਬਿਰੋਧਸਦਾਅਤਿਸੈਕਰਦੇਹਸਰੇਗਰਹੇ॥ ਮੁਰਖਜੀਤਨਕਾਮੀ
 ਗਵੈਅਤਿਕੋਧਸੁਭਾਵਸਦੀਵਅਹੇ॥ ਜਾਸਦੀਵਗਿਰਾਕਟੁਕੀਇਹੁ

੧੯
 19

੨੦
੧.

ਪਾਂਚਕੁਲੰਖਣਜਾਸਗਹੇ। ਤੇਨਰਤਾਗਾਅਏਨਰਕਾਂਨਰਦੇਹਲਈ
 ਹਰਿਦਾਲਕਹੇ॥੫॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਇਤਿਸ੍ਰੀਸਾਤੁਕਤਾਟਲੀਤਾਸਖਾਤੁ
 ਮੋਧਿਆਇ। ਚਤੁਰਥਾਤੁਲੰਖਣਕਹੇਕਵਿਹਰਿਦਾਲਬਨਾਇ॥੬॥
 ਦੇਹਰਾ॥ ਵਕਨਿਰੂਪਣਅਬਕਰੇਂਸਪਤਮਾਧਿਆਇਮਸ਼ਾਹ॥ ਛੇਵਰੁ
 ਵਮਤਛੁੰਦ੍ਰਕੇਕਰਤਸਮੁੰਦ੍ਰਪ੍ਰਕਾਰ॥੭॥ ਮੰਤ੍ਰਿਮਿਤ੍ਰਤਪਦਨਬਪੁਬੰਧ
 ਵਾਦਿਜੇਆਹਿ॥ ਜੇਨਰਪੀਤ੍ਰਤਕਾਲਕਰਕੋਰਖਮਕਨਹਿਤਾਹਿ॥੮॥ ਸੁ
 ਖਕਰਬੰਧਤਕਰਮਮਹਿਤਿਹਦੁਸਤਰਫਲੁਹੋਇ॥ ਹਸਤੀਧਰੇਗਰੁ
 ਕੋਤਜਤਰੁਦੀਤੀਸੋਇ॥੯॥ ਸ੍ਰੀਵਕਰਮਆਪੇਕਰੇਆਪੇਤਿਹਫਲੁਭੁ
 ਗਤਾ॥ ਆਪਰਮਤਸਿਸਾਤਮਹਿਆਪੇਤਿਹਤੇਮੁਕਤਿ॥੧੦॥ ਦੁਖਮੇਮਿਖ
 ਯਾਭਾਵਨਾਸੁਖਦਭਵਨਾਸੰਤਾ॥ ਗਮਨਭਾਵਨਕਰਮਕਰਨਿਸਚੈਸਕ
 ਲਨਸੰਤਾ॥੧੧॥ ਸਭਰੁਣਾਅਵਸਰਕੇਪੜੇਸੋਭਾਵਿਤਮਨਕਾ॥ ਗਮਨਕਾ

ਲਬਾਮੰਗਮਿਉਮੰਗਲਗਰਧਪਵਕਾ॥੫॥ਸ੍ਰੈਯਾ॥ ਜਬਭੁਨੁਉਦੈ
 ਦਿਗਪਸਚਮਰੈਪੁਨਮੇਰੁਚਲੇਅਤਿਸੈਜਬਹੀ॥ਗਿਰਸਿੰਗਸਿਲਾਜ
 ਬਰੈਪਦਮਅਗਨੀਅਤਿਸਿਰਲਰੈਤਬਹੀ॥ਸਭਕੇਅਤਿਸਾਜਨਸਿ
 ਤਜਨਾਵਹਿਭੂਗਿਰਨਕਹੇਕਬਹੀ॥ਤਜਬਾਂਤਚਿਦੇਧਰਸਿਤਗਿਰਾ
 ਸੁਸਮਾਅਬਹੀਅਬਹੀਅਬਹੀ॥੬॥ਤੇਟਕਛੰਦਾਬੁਧਿਕੋਫਲੁਸਾ
 ਰਬਿਚਾਰੁਰਹੇ॥ਤਨਕੋਫਲੁਸਾਰਬਤਾਦਿਗਹੇ॥ਧਨਕੋਫਲੁਸਾਰਸੁਪ
 ਰਦਿਜੇ॥ਫਲੁਸਾਰਗਿਰਾਸਭਪ੍ਰੀਤਿਕਿਜੇ॥੭॥ਦੇ॥ਜੇਆਨਨਹੈਸਾ
 ਸਭਾਬਿਨੁਬਿਨੁਤਿਬੁਲਜੇਆਸਾ॥ਸੁਭਬਾਨੀਬਿਨੁਬਦਨਜੇਮਖਨਰੇਧੁ
 ਲਖਤਾਸਾ॥੮॥ਸ੍ਰੈਯਾ॥ਜੇਠਹੈਸਮਰਥਤਿਸੇਪ੍ਰਥਕਅਨਹੀਕੋਉਯ
 ਜਗਮਾਂਹੀ॥ਮਾਨੁਖਉਦਮਵਿਤਜੁਹੈਤਿਨਕੋਕਛੁਦੁਰਅਹੇਜਗਨਾਹੀ॥
 ਜੇਗੁਨਮਨਪੁਮਨਅਹੇਪਰਦੇਸਤਿਸੇਕਛੁਨਾਦਰਸਾਂਹੀ॥ਜੇਮਧੁਰੇਜੁ

੨੧
 ੧੧

ਭਵਕਭਨੇਸਭਸਾਕਤਿਨੇਜਨਕੋਨਦੁਖਾਹੀ॥੮॥ਦੋਹਰਾ॥ ਪ੍ਰਯ
 ਥਚਨਨਕੇਦਨਤੇਹੋਤਪ੍ਰਮੋਦਭਿਭੰਨਾ॥ਤਾਂਤੇਪ੍ਰਯਬਾਨੀਭਨੇਯਾਮੇ
 ਕ੍ਰਿਪਣਤਕੋਨ॥੧੦॥ਚੈਃ॥ਸੰਤਬਚਨਅਰਪਿਯਾਰੋਜੋਈ॥ਬੁੱਧਿ
 ਮਨਜਨਭਖੇਜੋਈ॥ਪ੍ਰੇਸਨਹੈਪਨਵਕਸੰਤਿਹੈ॥ਕਹੈਨਾਹਿਸੋਸਬ
 ਦਸੰਤਹੈ॥੧੧॥ਲਗੋਮਧੁਰਸੂਰਹੈਵਕੋ॥ਨਾਹਿਕਹੂਪ੍ਰਤਿਭਾਖੇਤਾ
 ਕੋ॥ਏਹੁਸਨਤਨਧਰਮਸੀਤਨਕੋ॥ਇਨਅਨੁਗਾਮੀਯੋਗਜਨਨ
 ਕੋ॥੧੨॥ਦੋਹਰਾ॥ਦੇਸਤਚੈਇਕਤੇਟਕਿਕਉਭੈਐਯੇਜਾਨਾ॥ਬ੍ਰਿ
 ਤਿਇਕਾਦਸਾਭਿਤਿਕੀਮੇਲਨਬ੍ਰਿਤਨਿਦਾਨਾ॥੧੩॥ ਇਤਿਸ੍ਰੀਸ
 ਰਕਤਾਵਲੀਤਾਸਸਪਤਮੇਧਿਆਇ॥ਤਾਮੇਵਕਨਿਰੂਪਯੋਕਾਵਿ
 ਹਰਿਦਿਆਲਸੁਭਾਇ॥੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਉਦਮਵਰਨੇਅਸੁਮੇਦ੍ਵਾ
 ਦਸਛੇਦਸਰੋਜਾ॥ਜਾਕੋਮਨਅਲਲੇਤਰਸਤਕੋਸਿਧਿਮਨੇਜਾ॥੧

॥ ਉਦਮ ਕਰ ਕੈ ਸ੍ਰੀ ਮਿਲੈ ਕੀਰਤਿ ਤੁਮਾਰੇ ਹੋਤਾ ॥ ਬੁਧਿ ਕਰਮ ਅਨੁਸਾਰ
 ਰਹੈ ॥ ਵਿਦਿਆ ਭਾਸਉ ਦੇਤਾ ॥ ੨ ॥ ਉਦਮ ਕੀਰਤ ਕਲੇ ਮਧੁਜੁਆ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮ
 ਹਾਰਾ ॥ ਭੋਗ ਨੀ ਦਨ ਵਸੇ ਵਤੇ ਵਧੈ ਪਲੈ ਜੋ ਵਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਉਦਮ ਉਤੰ ਸਮਿ
 ਕਵਰਭਯੋ ਸੁਸੰਤੁ ਸਮਾਨਾ ॥ ਆਲਸ ਸੰਤੁ ਸਿੰਧਵਤ ਉਭੈ ਵਿਪਰਜੇਗ
 ਨਾ ॥ ੪ ॥ ਵਿਦਿਆ ਸੇਵਣ ਪਾਠੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਇਨ ਕਰ ਜਿਹਾ ਬੀ ਤੁਹੈ ॥ ਇਸ਼ਨਾ
 ਰਪ ਕੇ ਭੰਗ ਜੋ ਕਰਨ ਜੋਗਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ॥ ੫ ॥ ਸੋ ॥ ਅਭਿਆਸ ਕੀਰਤ
 ਵਿਖੇਤੀ ਕਰ ਦਾਰਿ ਦ੍ਰੋਕੇ ॥ ਅਭਿਆਸ ਕੇ ਦਰਬਾ ਦਿਤ ਬਾਸਾ ਸਤ ਕਰ ਸਤ
 ਜਿਤਾ ॥ ੬ ॥ ਜਗਤ ਹਤ ਪ੍ਰੇਰਾ ਸਦਰ ਭਿਖਨ ਸੈ ਸਸੀ ਕਰਾ ॥ ਕਲੈ ਮੈਨ ਕਰ
 ਨਾ ਸਤ ਬਾਸਾ ਪੁਕਰ ਪਾਪਹਰਾ ॥ ੭ ॥ ॥ ਵੈਦ ਚਿਤ ਵਨੀਧਾਰ ਕਰ ਉ
 ਦਮ ਤੁਮਾਰੇ ਨਾਹਿ ॥ ਬਿਨ ਉਦਮ ਕਹੁ ਕੋ ਨ ਕੋ ਮਿਲੇ ਤੇਲ ਤਿਲ ਮਾਂਹਿ ॥ ੮ ॥
 ਪ੍ਰਥਮੇ ਕਰਮ ਵਿਪਾਕ ਕੋ ਸਿਮਰੇ ਹੋਤ ਮੁਸਾਦਾ ॥ ਜਰਤ ਪਾਮ ਕੇ ਸਾਂਤੁ ਹਿਤ ਆ

੨੩
 ੧੫

੨੪
੧੧

ਵਿਕੁਪਸੁਕੁਖੇਦਾ॥੮॥ਸ੍ਰੇਯਾ॥ਸਭਹੀਕਰਮਕੇਅਰਿਭਇਖੇਬੁਧਿਮਾਨਾ
 ਦਾਫਲਕੋਸਿਮਰੇ॥ਅਤਿਪ੍ਰਚਥਪਾਂਤਕਰੇਗਮਨੀਜਿਨਕੋਫਲਕੁਰਸੁਦੂ
 ਰਕਰੇ॥ਜਿਹਕਾਰਜਕੋਫਲਸਾਰਲਖੇਫਹਿਧਾਰਿਦੇਤਿਨਮੋਬਿਚਰੇ॥ਸ
 ਭਕਾਜਕੇਆਦਿਵਿਚਰਭੁਲੋਪੁਰਖੋਤਮਲੱਖਣਏਉਚਰੇ॥੧੦॥ਧਨਆ
 ਪਾਇਕੰਤਕਰੇਜਨਜੇਨਿਜਬਿੰਤਿਨੀਮੰਤਹਿਉਤੰਮਤੇਈ॥ਸਵਿਤਾਬਿਤੰਜੋ
 ਜੁਕਰੇਬਿਤਆਪਨਮੰਧਮਮਾਨੁਖਯਾਜਗਜੇਈ॥ਪੁਨਆਪਨੀਜੀਵ
 ਕਾਜੇਕਰਹੈਜਨਨੀਧਨਕੈਆਧਿਮੋਲਖਟੇਈ॥ਬੁਢੇਮੇਅਧਮਾਧਮਤੇਨ
 ਰਹੈਧਨਯੋਖਤਸੋਤਨਪੋਖਤਜੇਈ॥੧੧॥ਨਤਜਛੇਦਾ॥ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਬ
 ਦੁੱਖਮੇਉਪਾਇਰੱਖਅੰਤਮੇ॥ਨਿਦਾਨਹੈਵਿਰੋਧਕੇਸੁਤਤਮਾਤਜੇਤਮੇ॥ਕ੍ਰਿ
 ਤੰਤਧਾਮਕਾਮਕੇਅਲਿਕ੍ਰਿਤੀਸਮਸੁਹੇ॥ਸੁਭਾਸੁਭੀਨਿਕੇਤਭੀਤਬਾਪਿਤਾ
 ਅਸੇਸੁਹੇ॥੧੨॥ਸੇਰਣਾ॥ਜੇਬਨਧਨਆਦਿਏਕਪੁਰਤਾਰੇਪਰਮਾਰਿਪਾਦੇਤ

ਅਨਰਥ ਵਿਕੇਕਸ਼ਾਂਚਾਰਤਹਿਕਾਕਸਾ॥੧੩॥ ਦੇਹਗਾਖਟਦੇਹੇਤੁੰਸੇ
 ਰਠੇਉਭੇਸੇਯੇਜਨਾ॥ ਵਿਕਨਰਾਜਦੁਦਸਸਕੇਛੁਦਾਨੰਦਨਿਦਾਨ॥੧੪॥
 ॥ਇਤਿਸ੍ਰੀਸਾਤੁਕਤਾਵਲੀਤਿਹਾਅਸ਼ੁਮਾਅਧਾਇ॥ਰੁਮਹਿਉਦੰਮ
 ਵਰਨਿਯੋਕਵਿਹਰਿਦਾਲਬਨਾਇ॥੧੫॥ ॥ਨੇਮੇਕਹੀਉਦਾਰ
 ਤੁਜਾਤੇਰਿਦੇਉਦਾਰ॥ਧਨਨਿਦਾਬਿਨਦਨਜੇਸਾਤੁਸਲੋਕਉਚਾਰ॥੧੬॥
 ॥ਤੋਟਕਛੁਦਾ॥ ਸਰਤਾਨਅਚੈਅਪਨੇਜਲਕੋ॥ਨਕਦਾਪਿਭਖੇਬਿਖ
 ਸੁਫਲਕੋ॥ਸਸਕੋਨਹਿਅੰਬੁਕਬੀਭਖਹੈ॥ਧਨਤੋਪਰਹੇਤਬਡੇਰ
 ਖੇਤੋ॥੧੭॥ ਦੇ॥ਧਨਕੇਭਾਗੀਚਾਰਹੈਪਰਮਚੋਰਨਿਪਆਗਾ॥ਕੋਪੇ
 ਤਾਪੇਭ੍ਰਾਤਭੈਕਰੈਜੁਜੇਸਟੈਤਾਗਾ॥੧੮॥ ਦੁਵੈਯਾਛੁਦਾ॥ ਸਭਜਨਕ
 ਰਤਪਦਾਰਥਸਿਗਾਹਿਪੁਨਤਿਹਰੰਖਾਕਰਤਉਪਾਇ॥ਉਰੰਮਰੰਖਾ
 ਤਾਗਪਦਾਰਥਅਬਇਨਪਗਦ੍ਰਿਸ੍ਟਤਬਤਾਇ॥ਜੋਜਲਸਰਕੇਸੁ

੨੫
 ੧੬

੩੬

੧੫

ਕੇਸਰੀ ਵੇਲੇ ਮਹੇਦਾਸੁ ਦਬਲਾਇ ॥ ਨਾਕਿ ਮਸੂਕੇ ਨਾਜਲ ਪ੍ਰਵਾਹਿਕ
 ਸੁਭਗਸੁ ਦਤੀ ਅਰਬ ਸੁਭਾਇ ॥ ੩ ॥ ਵੇ ॥ ਧਨ ਸਿੰਗਹਿ ਤੇ ਦਾਨ ਧਨ ਸੋ
 ਗਨ ਅਧਿਕ ਪਛਾਨ ॥ ਬਿਨ ਦਾਨ ਜੇ ਦਰਬ ਹੈ ਸੋ ਬਨ ਸੁਮਨ ਸਮਾਨ ॥ ੪ ॥
 ਜੂਨ ਜਿ ਤੇ ਫੇਂਜ ਪਿਤੁ ਪੀਮਿ ਦੁਇ ਦਾਨ ਉਦਾਰਾ ॥ ਦੀਨ ਮਾਨ ਨਹਿ ਨਵਗੁ
 ਟੀ ਹਰਿ ਬਪੁਤਾ ਸੁਹਾਰਾ ॥ ੫ ॥ ਸ੍ਰੇਯਾ ॥ ਸਿੰਧ ਅਗਾਧਿ ਅਹੇਲ ਵੇਦੇ ਦ
 ਕਤੰਦ ਪਕਾ ਕਹੁ ਪਾਸ ਨਟਾਰੇ ॥ ਜਨੁ ਪ੍ਰਮਾਨ ਜੁਵਰ ਸੁਚਾਰੁ ਭਿਖਾਰ
 ਨਾਹਿ ਮ੍ਰਿਗਾਇ ਕੀ ਹਾਰੇ ॥ ਨੈਕ ਧਨ ਚੁਤ ਬਾਪਿ ਬਡੇ ਅਰਬੀ ਫਿਅਰਬੀ ਜੇ
 ਹਜਤ ਨਵਾਰੇ ॥ ਜਾਧਨ ਰਾਸ ਨਿਰਾਸ ਕਭਿ ਖਕ ਸੋ ਧਨੁ ਕਾ ਚੁਵਤੀ ਛਤ
 ਭਾਰੇ ॥ ੬ ॥ ਜੈ ਸਰਸੇ ਸਿੰਧ ਤੇ ਸਰਸੇ ਰਤਨੇ ਦਕਖਾਨ ਨਭੀ ਸੁਭਾਇ ॥ ੫ ॥
 ਸਸਮੀ ਪਥਿ ਕੀ ਜਨ ਕੇ ਸੁਮਨਾਸਨ ਸੋ ਸਮਭੰਬ ਦਸਾਇ ॥ ਸੋ ਸਰਜੋ ਧਨ ਨੈਕ
 ਧਨੀ ਜਿਹ ਦੁਰਹਿ ਤੇ ਸੁਭ ਕੇਵ ਰਸਾਇ ॥ ਸਿੰਧ ਧਨੀ ਕਹੁ ਦੇਨ ਕਨੀ ਕਿਧੋ ਪੰਕ

ਫਨੀ ਪਠਾਪੀ ਸਕੈ ਲਾਵੈ॥ ੧॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਇਕ ਤੋਟ ਕੜੇ ਦੇਹਰੇ ਏਕ ਦੁਵੈ ਯਾ
 ਛੰਦਾ॥ ਉਭੈ ਸੈਯੇ ਧੀਰਜ ਨ ਸਤ ਸਲੋਕ ਚਿਤ ਰੇਦਾ॥ ੨॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਸਾਗੁਰ
 ਤਾ ਵਲੀ ਤਿਹ ਨ ਦਸੋਂ ਅਪਾਇ॥ ਉਤਮ ਕਹੀ ਉਦਾਰਤ ਕਾ ਵਿਹਰਿ ਦਾ ਲ
 ਸੁਭਾਇ॥ ੩॥ ਵੇ॥ ਵਸ ਮੇਂ ਦ੍ਰਵਸ ਛੰਦ ਕਰ ਕੋਧਾ ਵਿਕ ਵਖਾਨਾ॥ ਹਨ
 ਕੇਤੇ ਅਰਿਜਨ ਕੈ ਮਨ ਕਰੈ ਦੁਖੁ ਖਨਾ॥ ੪॥ ਮਧੁਭਾਰ ਛੰਦਾ॥ ਪਹਿਰੇ ਕੁਚੈ
 ਲਾ॥ ਧ੍ਰਿਤ ਦਿਤ ਮੈਲਾ॥ ਤਪਤੰ ਨ ਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਮਧੁਰੇ ਲਗੀਤ॥ ੫॥ ਗਣਿ ਮੰਤਰੇ ਰਾ
 ਜਿ ਹਨੀ ਦਘੇਰਾ॥ ਸਬ ਲੱਛ ਕੀਤਾ॥ ਤਿਹ ਸ੍ਰੀ ਤਜੇਤਾ॥ ੬॥ ਤਿਲ ਕਾ ਛੰਦਾ॥ ਪਰ
 ਮਾਨਿ ਹਰੇ॥ ਪਰਧੀਨ ਚੁਰੇ॥ ਪਰਸੇ ਜਗ ਮੇਂ॥ ਗੁਣ ਨਾਰਿਗ ਮੇਂ॥ ੭॥ ਪਰਧਾਮ
 ਬਸੇ॥ ਪੁਨ ਦਾਨ ਨਸੇ॥ ਯਦ ਇੰਦ੍ਰਾ ਅਹੇ॥ ਤਹਿ ਸ੍ਰੀ ਨਰਹੇ॥ ੮॥ ਤੋਟ ਕ ਛੰਦ
 ਖੁਧਾ ਸਮਾਨ ਤਨੁ ਖੇਦ ਅਹੇ॥ ਨਹਿ ਚਿੰਤ ਸਮਾਤ ਨ ਸੋਕ ਕਹੇ॥ ਜਨ ਭੂਖ
 ਨਾ ਵਿਦਿਅ ਕੇ ਸਮਾ॥ ਨਹਿ ਰੱਖ ਅਕ ਕਾਇ ਸਮਾਨ ਖਿਮਾ॥ ੯॥ ਖੁਧੀਆ ਕ

੨੭

੧੮

੨੮
੮੮

ਭਾਅਤਰਜੋਨਰਹੈ॥ ਬੁਧਿਕਾਂਤਉਭੈਤਿਨਕੀਨਰਹੈ॥ ਅਤਿਅਤੁਰਚਿਤ
 ਹਤੈਜੁਨਰਾ॥ ਸੁਖੁਨੀਵਉਭੈਤਿਨਕੋਨਜਰਾ॥ ੬॥ ਅਨਜਾਤੁਰਜੋਨਰਅ
 ਹਿਸਹੀ॥ ਤਿਨਕੋਨਹਿਭਾਸਨਲਾਜਕਹੀ॥ ਦਰਬਾਤੁਰਜੋਜਨਾਅਹਿਘ
 ਨਾ॥ ਤਿਨਕੋਗੁਰੁਨਾਨਹਿਬੰਧਜਨਾ॥ ੭॥ ਸੇਰਠਾ॥ ਕੋਧਅਨਰਬਨਮੁਲ
 ਕੋਧੁਜਨਮਅਰੁਮਰਨਦੇ॥ ਕੋਧਧਰਮਨਿਰਮੁਲਭਾਂਤੇਕੋਧਤਿਯਾਗਸੁਭ
 ॥ ੮॥ ੬੬॥ ਕਾਲਕੁਟਾਅਰਕੋਧਮੇਬਡੇਅਤਿਰੇਆਹਿ॥ ਕੋਧਨਿਜਾਮੈਕੋ
 ਵਹਤੁਵਿਖਨਹਿਸੁਮੈਦਾਹਿ॥ ੯॥ ਅਨਨਿਮੁਤਾਪ੍ਰੀਤਿਰੀਸੀਘਕੋਧਤੇ
 ਸਾ॥ ਚੈਪਤੀਤਿਅਤਿਕਪਟਕਰਸੁਭਗੁਣਲੋਕਪ੍ਰਨਾਸਾ॥ ੧੦॥ ਕਰੈਬਖ
 ਣੀਬਲੀਸੋਪਾਪਕਰਮਮੇਪਿਅਚਾ॥ ਰਿਯਪਤੀਤਸਾਜਨਕਲੈਮੁਤਦੁਰ
 ਏਹਚਰਾ॥ ੧੧॥ ਕੋਇਕਮਿੰਤਨਕਹੁਕੋਕੋਇਕਰਿਪੁਕਹੁਨਾਹਿ॥ ਜੀਵਨਕੇ
 ਗੁਣਦੇਖਜੋਸੰਤੁਮਿੰਤੁਤੇਆਹਿ॥ ੧੨॥ ਦੇਤਿਲਕੇਮਧੁਭਾਰਦਾਇਰਿਯਤੇ

ਟਕਪਹਿਚਨਾ ਚਾਹਦੇ ਹਰੇ ਸੋਗਠਿਕ ਵਾਦਸਛਿਦਬਖਨਾ ॥ ੧੩ ॥
 ਇਤਿਸ਼ੀਸਾਗੁਕਤਾਵਲੀਤਸਦਸਮਅਧਾਇ ॥ ਕ੍ਰੋਧਾਦਿਕਤਮੇਕਹੇ
 ਮੋਖਨਮਿਤ੍ਰੁਦਿਗਾਇ ॥ ੧੦ ॥ ਵੇਹਗਾ ॥ ਏਕਵਸਅਧਾਯਮੇਸਿਤਨਕੀ
 ਪਰਸਿਸਾ ॥ ਦਰਸਨਕੀਨਿਵਾਕਗਹਿਕਾਹਿਸਲੋਕਖਣਬੀਜਾ ॥ ੧ ॥ ਸ੍ਰੇਯ
 ॥ ਪਰਵਕਸਦੇਖਅਦੋਖੁਨੇਕਵਕਕਹੇਨਪਰਿਤਸਹੇ ॥ ਅਪਨੇ
 ਗੁਣਮੇਗੁਣਤਮੇਪਰਕੇਚਹੁਮੇਦੋਕਹੇਦੁਕਖੀਨਕਹੇ ॥ ਚਿਦਕੋਚਿਤਦੇ
 ਤਤਚਿਤ੍ਰਤਮੇਵਿਖਯੋਤੇਪਰਿਤਰਹੈਤਰਹੇ ॥ ਸ੍ਰਵਣਾਦਿਜਨੇਸਭਬੰਧ
 ਤੇਸਮਧਾਮਬੰਧਿਪਰਕੰਤਚਹੇ ॥ ੧ ॥ ਵੇਹਗਾ ॥ ਵਰਤਮਾਨਭਵੀਵਿਪਤ
 ਸਿਤਸੇਵਤੇਨਸਾ ॥ ਜਮੇਗੀਗੋਦਕਅਚਨਤੇਦਰਗਤਪਾਸਾਵਿਨਾਸਾ ॥ ੨ ॥
 ਸ੍ਰੇਯਾ ॥ ਸਿਤਕਰੈਨਹਿਵੈਰੁਕਹੈਸਭਕੋਹਿਤਮੇਵਰਤੈਅਤਿਹੀ ॥ ਤਤੁ
 ਨਕੇਸਬਦਾਹਤਕੇਨਹਿਤੁਦੀਪਦੇਤਸੁਖਮਿਤਯੀ ॥ ਜੇਸੇਕੁਠਰਕਦੈ

੨੯
 ੧੧

੩੦
੫.

ਤਰੁਚੰਦਨਗੰਧਤਿਸੇਮੁਖਦੇਵਤਾਹੀ। ਹੇਤੁਇਹੀਸਰਬਾਤਮਹੇਰਤਤਾਂਪ
ਦਕੀਜਨਮੋਨਿਤਹੀ॥੩॥ਦੇਹਰਾ॥ ਨਰਨਭਰਣਸਰੂਪਤਨੁਰੂਪਅ
ਰੁਣਗੁਣਗਾ। ਗੁਣਕੋਭੂਖਨਗਮਨਨਿਜਗਮਨਅਭੁਦਣਖਿਮਾਹਿ॥੪॥
ਦਰਪਨਮਾਰਜਨਮਨਜਿਓਨਿਰਮਲਹੋਵਤਸੇਇ। ਤੁਥਗਮਨਅਭੁ
ਸਕਰਟਿਮਲਮਨੀਖਹੋਇ॥੫॥ਜਿਓਜਲਭੀਤਰਪਦਮਬਿਤਜਲਸ
ਪਰਸਨਹਿਤਾਹਿ॥ਗਮਨੀਸਬਦਾਦਿਕਟਿਖੇਭੋਗਤਪਰਨਲਿਪਾਹਿ॥
੬॥ਅਰਸਨਛੇਦਨਦਹਿਨਮੈਂਕੀਚਨਦੁਖੈਨਾਐਸਾ। ਗੁੰਜਾਸਮਤੋਲਨਦੁ
ਤੇਹਟਕਦੁਖੈਜੈਸਾ॥੭॥ਤਨਦਾਹਨਛੇਦਨਬਿਪਤਨਹਿਅਸਦੁਖੈਸਿਤ
॥ਬਿਖੈਸਿਗਤੇਜੋਦੁਖੈਟਿਖਯਾਅਸੀਤਕਰੇਤਾ॥੮॥ਕ੍ਰਮਰਕੇਤਕੀਫੁ
ਲਪਰਖੰਡਮਾਨਭੀਸੋਭਾ। ਤੋਗੁਣਕਰਜਿਹਚਿਤਛੁਪਿਐਤਿਹਨਦੇ
ਖਕਰਖੇਤਾ॥੯॥ਦੁਸ਼ਕ੍ਰਿਯਾਦਿਸ਼ੁਨਹੀਜੈਸੇਜਲਮੈਰੇਖਾ॥ਸਿਤਕ੍ਰਿਯ

ਅਤਿਅਲਪਭੀਸਿਲਾਰੇਖਮਿਓਦੇਖ॥੧੦॥ਚੰਦਨਸੀਤਲਲੋਕ ੩੧
 ਮੇਂਚੰਦਨਤੇਸਸਿਸੀਤਾਚੰਦਨਚੰਦ੍ਰਹਿਜੁਗਲਤੇਸੀਤਲਸਤੁਸੰਗ ੫
 ਨੀਤ॥੧੧॥ਏਕਪੁੰਡਰੁਣਫਨਸੁਭਸੰਸੁਤਅਗੁਣਅਕਾਮ॥ਇਕ
 ਹੀਸਸਿਤਮਕੋਹਰੇਤਰੇਕੋਟਕਿਕਾਮ॥੧੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਵਿਦ੍ਵਨਕੋ
 ਜਲਤੁਇਕਵਿਦ੍ਵਨਾਰਿਭਾਭੋਗਨਤੇਜੁਸੁਖਜਨੇਸੰਨ੍ਯਨਆਨ॥੧੩॥
 ਸਤੁਸਾਸਤ੍ਰਮੇਂਚਤੁਰਭੀਚਤੁਰਵੇਦਵਿਤਵਕਾ॥ਅਤਮਗਮਨਨਜ
 ਨਿਓਜਿਓਦਰਬੀਰਸਪਕ॥੧੪॥ਗਿਰਗਿਰੰਮੇਮਨਕਨਹੀਗਜ
 ਗਜਮੋਤੀਨਾਂਹਿ॥ਚੰਦਨਤੁਰਬਨਬਨਹੀਸੀਤਨਪੁਰਪੁਰਮਾਂਹਿ॥
 ੧੫॥ਨਿਰਮਲਮਤਿਮਨੀਪੁਰਖੁਦੁਇਫਲਕੀਇਛਧਾਰ॥ਸਰਬ
 ਸਿਗਨ੍ਰਿਬਿਰਤਰਾਵਾਬਿਭੂਤਿਵਿਸਤਰ॥੧੬॥ਉਪਕਾਰੀਪਾਰੀਗਿਰ
 ਕਰੈਅਕ੍ਰਿਤਮਪ੍ਰੀਤਿ॥ਸੀਤਨਾਇਹੀਸ੍ਰੁਭਵਹੈਸਸਿਸੀਤਲਕਿਨਕੀ

੩੨
੫੧

੩॥੧੧॥ ਸੋਤਰੁ ਕੇਇਕ ਕਹੂ ਪੈ ਜਿਹ ਕਰਿ ਦਾ ਅਸਿੰਛਾ ਬਨ ਬਨ ਮੇ
 ਬਨ ਚਰਨ ਕੇਵਾ ਸਯੋਗ ਬਹੁ ਬਿੰਛਾ ॥੧੮॥ ਜੋ ਜਨ ਕੇ ਬਿਧਨ ਹੋਏ
 ਸਾਧੁ ਕਹੂ ਏਕਾ ॥ ਕਰਮ ਕ੍ਰਿਯਾ ਜੋ ਨ ਦਿਖੇ ਜਨ ਸਮਰਥ ਅਨੇਕਾ ॥
 ੧੯॥ ਦਿਜ ਪ੍ਰਸਿਨ ਖੀਰਾ ਦਿਕਰ ਮੇਰੇ ਦਘਨ ਬੈਨਾ ॥ ਸਿਤ ਪੁਸੀਪ
 ਹਰਿਤ ਦਿਖੇ ਸਠ ਪਗਟਿ ਪਤਾ ਚੈਨਾ ॥੨੦॥ ਅਰਥੀ ਪ੍ਰਸ਼ੀ ਜਗਤ ਮੇਰੁ
 ਲਭੁ ਅਗਾਰੁ ਅਗਾਰੁ ॥ ਦਾਤਾ ਉਤ੍ਰਵਿਤ੍ਰਵੇ ਦਰਲੁ ਭੁਨਰ ਸੀਸਾਰੁ ॥੨
 ੧॥ ਸ੍ਰਾਣ ਦੇਖ ਪਰਜਾ ਚਨਾ ਅਰਥੀ ਬਿਅਰਥ ਭਿਜੀਤਾ ॥ ਇਨ ਚਾਰੇ
 ਕੇਕਹਿਨ ਮੇ ਸਿਤਨ ਜੀਭੁ ਲਜੀਤਾ ॥੨੨॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਕਰ ਕੇ ਪਰਹਾਰੁ
 ਏਸਿ ਮਕੀ ਦਕਭੂ ਮਿਗਿਨੇ ਪੁਨ ਉਰਧ ਹੋਈ ॥ ਬਿਤ ਮੇ ਬਿਤ ਉਤਮ
 ਸਿਤਨ ਕੀ ਪਰਹਾਰੁ ਹਿਨਾ ਸਜ ਬੈਠਿ ਹੋਈ ॥ ਅਪਦਾ ਅਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ
 ਤਇ ਜਬੈ ਨਹਿ ਤੁੰਦਾ ਪਟਿ ॥ ਕੁਲ ਹੋਵਤ ਸੋਈ ॥ ਸਮ ਮੇਰੁ ਰਹੇ ਬਿਤ ਸਿ

ਤਸਵਾਅਪਦਾਸੁਗੰਦਸਮਾਨਸੁਜੋਵੀ॥੨੩॥ਵੇ॥ਅਧਮਚਾਹਤੇ
 ਦਰਬਕੇਸੰਧਮਧਨਅਰਮਾਨਾਉਤਮਚਾਹੇਮਾਨਕੋਤਕੋਧਨਸਨਮਾ
 ਨ॥੨੪॥ਹੈਗੁਣਔਗੁਣਸਭਵਿਖੇਇਨਬਿਨਜੇਤੁਨਕੋਇ॥ਮ੍ਰਿਦੁ
 ਸੁਗੰਧਸੁਦਰਕਮਲਪਰਕੰਟਕਭੀਹੋਇ॥੨੫॥ਸੋ॥ਭੂਮਿਡਿਲਸੀ
 ਗਾਰਸਿਭਮਹਾਲਾਨਿਵਾਸਜਾਹੀ॥ਹੰਨਤਿਨੇਪੁਰਤਾਲਸਾਧੁਹੋਸਾਇ
 ਯੋਗਜਾਹੀ॥੨੬॥ਬਾਣੀਦੋਹੇਸੋਗਤਿਕਤੀਨਸੈਯੋਚੀਨ॥ਸਬੀਛਿਦ
 ਖਟਬੀਸਹੈਹਰਿਹੈਦੀਨਅਪੀਨ॥੨੭॥ ਇਤਿਸ੍ਰੀਸਤੁਕਤਾਵਲੀ
 ਤਾਸਯਾਹਮੇਧੀ॥ਇ॥ਦੁਰਜਨਸੁਰਜਨਜੁਗਲਕੋਵਰਨਨਕੀਨ
 ਜੁਗਾਇ॥੧੧॥ਵੇ॥ਅਬਦੁਦਸਅਧਾਯਮੇਸਪਤਵਾਸਨਾਇ
 ਸਤਗ॥ਕ੍ਰਮਕ੍ਰਮਕਰਤਿਹਨੀਦਹੈਪਦ੍ਰਿਸਛਿਦਉਚਰਾ॥੧॥ਜੁਪਮਾ
 ਸਮਧਦੇਸਵਾਹੀਸਚੇਗੀਨਰਾ॥ਸਪਤਲੋਗਮੇਸਪਤਹੈਸਪਤਛੁਹੇ

੨੩
 ੨੪

ਨਉਵਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਲਖਮੀਤਰਹੰਗੇਨਹੀਜਹਾਂਜੁਪਕੋਵਾਸਾ ॥ ਪਾਦਪਤਰਾਂ
 ਨਉਪਜੀਹੈਜਹਾਂਅਗਨਿਪਰਕਾਸਾ ॥ ੩ ॥ ਪਾਪਖਿੰਧਤੇਖਿੰਧਧਨਪਨਸਿ
 ਧਤੇਭ੍ਰਿਧਪਾਪਾ ॥ ਖੁਹੇਜੁਪਮੈਧਰਮਬਿਨੁਉਭੈਏਕਸੈਤਾ ॥ ੪ ॥ ਇਤਿ
 ਜੁਪੈ ॥ ਸੁਰਾਪਾਨਤੇਹਨਮਤਕਰਹੈਕਮਬਿਹੋਸਾ ॥ ਨਹੀਮਹਿਤਾਰੀਉਤੇ
 ਭੁਗੈਗਨੈਨਦੇਸਾ ॥ ੫ ॥ ਤੇਟਕਛੀਦਾਮਪੁਪਨਸਮਨਨਪਾਪਪਰੇ ॥ ਨ
 ਹਿਭੂਤਭੁਟਿਖਤਮੈਉਚਰੇ ॥ ਮਪੁਤਾਗਸਮਨਨਪੁਨਕਹੀ ॥ ਨਹਿਭੂਤ
 ਵਿਖੇਨਭਵਿਖਤਹੀ ॥ ੬ ॥ ਇਤਿਮਧਾ ॥ ਦੇਹਗਾ ॥ ਸਤਿਕਰਤਾਉਪਦੇਸਾਉ
 ਪਕਰਤਾਅਨੁਮਤਿ ॥ ਪਾਤਕਸ੍ਵਾਦਿਕਖਸ੍ਵਾਏਅਪਸਮਭਾਗੀਜੀਤਾ ॥
 ੭ ॥ ਰਕਤਬਿਦਕਰਸਿਭਵੈਜੇਨਰਭੂਚਤਮਾਸਾ ॥ ਨਰਕਪਰੇਨੈਕਸੈਨ
 ਹੀਯਾਵਤੁਇੰਦਵਿਭਾਸਾ ॥ ੮ ॥ ਸਰਬਸੁੰਕਬ੍ਰਹਮਾਅਹੇਵਿਸਨੁਪਿਸਤ
 ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਈਸ਼੍ਵਰਸਰਬਸਿਪਤ੍ਰਹੈਤਾਂਤੇਮਤਭਖਮਾਸਾ ॥ ੯ ॥ ਇਤਿਮਾਜਿ ॥

२९॥ सप्रपुत्रपुत्रवित्रादपससविदिआसुबलदिदागासीय ३५
 बटेगानिकासकलमेमेलाउकठगा॥१०॥ सुभासगानिकादिउ
 मनकाभनकाभासा॥ तिनमेगेदुखोउतेउतेनमेगेदुखनासा॥११॥
 दिउदेसा॥ २९॥ ब्रह्मपुत्रकलेकलेसहिउपनउपमपुत्र
 ॥ दिउदेसा॥ अपससलउतमउ नेबेगउपनगा॥१२॥ निमनु
 दडीकेउतेगीसठलपटपिपनगा॥ बडेउसबुठेपदकाक
 अचेपटदगा॥१३॥ दिउपगदिसरी॥ अगपुत्रसितनदिउत्रि
 उत्रिदिमिषगमेउेधा॥ लुभयकुशीदरदसुननकरातिअकराट
 देधा॥१४॥ छुपे॥ सुपमिगउेयगमताउ॥ तिविपतिमगीबनाम
 ममिगादिबुपुत्रयेबकदयेसा॥ मुनिआददनेदननासबुयेम
 दपनकलेमसा॥ ह्रीचकसेमिबुत्रकाभकरनासबुयेमसादिप

੩੬
੫੫

ਮਿਥਮਾਕਰਪ੍ਰੀਖਤੁਹਤੋਰੋਰੀਕਵਲਿਦਭੁਪਹਤਾਪੁਨਪਰਨਈਕ
ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਸੀਸਦਏਦਸਲਿਕਪਤਿ॥੧੫॥ਵੇਹਗਾ॥ਇਕਾਇਕਕੀਸ
ਗਤਕੀਏਬੁਏਨਰੇਤਮਨਾਸਾ॥ਜਮੈਸਤੋਦਿਸਨਹੈਕਥਾਕੋਕਹੈਤਾ
ਸਾ॥੧੬॥ਭੈਦਸਦੇਹੇਇਕਛੁਪਾਭੇਟਕਏਕਬਤਾਇ॥ਪ੍ਰਿਧਹਕਹੇਸ
ਲੋਕਸਭਲੋਕਪ੍ਰਲੋਕਸਹਾਇ॥੧੭॥ਇਤਿਸ੍ਰੀਸਾਹੁਕਤਾਵਲੀ
ਤਿਹਦ੍ਰਾਦਸਅਧਾਇ॥ਸਪਤੁਫਿਸਨਵਰਨਨਕਰੇਕਵਿਹਰਿ
ਜਲਸੁਭਾਇ॥੧੮॥ਅਬਰਿਉਦਸਅਧਾਯਮੇਇੰਦ੍ਰੈਵਿਖਯਨ
ਨਿੰਦਾਦੁਰਯਨਕੀਨਿੰਦਾਕਰੈਕਹਿਕੇਤੇਈਛੰਦ॥੧॥ਕਾਮਬਰੇਬਰ
ਪਾਪਨਹਿਸੰਤੁਨਮੋਹਿਸਮਾਨਾਅਨਮਗਨਿਨਹਿਨੋਪਸਮਸੁਖੁਨਾ
ਸਮਾਨਰੀਅਨਾ॥੧॥ਕਰੀਕਾਮਾਮਿਖਮਤਸਮਿਗਸ੍ਰਰੁਪਪਤਿਗ
ਅਭਿਸੁਗੀਧਇਤਿਆਦੇਹਤਇਕਇਕਇੰਦ੍ਰੈਸੀਗਾ॥੨॥ਸ੍ਰੁਗਸਪਰ

ਸਗਸਤੁਪਗੀਧਪਾਂਚੋਕਾਰਣਨਸਾ ਜੇਜਨਪਾਂਚੋਟਸਭਏਕਥਾਕੋਕ
 ਹੇਤਸਾ॥੩॥ ਦੁਰਜਨਸਿਗਨਕੀਜੀਐਬਚਨਨਤਾਂਹਿਬਖਨਾ ਕਰਕ
 ਲਾਲਨੀਦੁਗਧਤੀਪਰਤਿਹਸਤੁਮਧੁਜਾਨਾ॥੪॥ ਸੋਰਠਾਤੁੰਲਦੁਸੁ
 ਮਰਦੀਗਾਪਿਤ੍ਰਿਤ੍ਰਿਭੇਜਬਪਰੇ॥੫॥ ਬਲਗਬੋਲਤਚੰਗਨਤਰਨੀ
 ਦੁਕੁਰਸਕਰੇ॥੬॥ ਜੰਦਪਿਵਕਤਾਸਰਬਾਵਿਤਾਅਰਸੇਤਾਖਲ
 ਹੋਇ॥ਬਚਨਫਲੇਨਹਿਤਾਸਮਨਜੋਅਨੇਕਜੁਗਾਥੋਇ॥੭॥ ਜੈਸੇਸੁ
 ਦਰੁਦਰੀਖੋਕੁਸਕਰੇਸੀਗਾਗਾਤੰਦਪਿਨਿਹਫਲਸਭਸਹੀਜੋਦ੍ਰਿ
 ਗਬਿਨੁਭਰਤਰਾ॥੮॥ ਦਾਦਰਕਰਕਖਭਰਣੀਤਤਪਰਨਗਾਅਨੇਕ
 ਸਮਰਬਧਰਨੀਧਰਣੀਸੇਖਨਗਹੀਏਕਾ॥੯॥ ਉਦਰਭਰਣਤਤ
 ਪਰਭੁਏਭੇਖੀਜੀਤਅਨਿਤਾ॥ਜਗਤਜਲਧਕੇਤਰਣੀਵਿਦਲਾਕੋਇ
 ਕਸੀਤਾ॥੧੦॥ ਨਿੰਦਕਫਿਤਪਨਪਿਸੁਨਜਨਪੁਨਜਿਹਕੋਧਵਿਸਾਲਾਚੁ

੩੭
 ੫੦੮

੩੮
੨੮

ਰੋਕਰਮਕੇਸੁਪਚਪੰਚਮਜਾਤਿਚੰਡਾਨਾ॥੧੦॥ਸਰਪਕੁਰਖਲਕੁਰ
 ਹੈਸਰਪਨਤੇਖਲਕੁਰਾ॥ਮਤਿਖਧਿਕਰਸਰਪਟਸਖਲਕੋਮਤਿਨਮੁ
 ਰਾ॥੧੧॥ਸੀਗਦੇਖਕਰਸਿਤਜਨਕਬੀਨਵਿਕੋਧਾਠਾਚੰਦਨਨਾਗਨਕਰ
 ਦੀਪਮੋਤਦੀਪਪਰੇਨਮਾਰਾ॥੧੨॥ਨੀਚਨਪਰਉਪਕਾਰਕੋਪਹੇਤਨਹਿ
 ਸਾਂਤਿ॥ਜਿਉਸਰਪਨਪੈਪਾਨਭੀਕੇਵਲਵਿਖਟਰਧਾਂਤ॥੧੩॥ਦੁਇਕਰ
 ਦੁਇਪਗਆਹਿਤਵਦਿਸਯਤਪੁਰਖਅਕਾਰਾ॥ਸੀਤਵਤਕੇਪਾਤਹਿਤ
 ਕਮੀਨਹਿਕਰੇਅਗਾਰਾ॥੧੪॥ਸੂਚੀਮੁਖਵਿਭਚਾਰਣੀਰੰਡੇਪੀਡਿਤਰਰ
 ਨਹਿਬਲਨਿਜਗਾਹਿਰਚਨਮੈਸਮਰਬਹਤਤਵਦੁਰਾ॥੧੫॥ਜੈਸੇਕੇ
 ਸੇਪੁਰਖਕੋਦੇਉਪਦੇਸਨਾਂਸੀਤਾ॥ਮੁਰਖਕਪਿਥਿਨੁਗੁਰਕਰੀਚਟਿਕਾਜੇ
 ਗਹਿਵੀਤਾ॥੧੬॥ਉਢੇਥਿਤਤੁਢੇਨਹੀਉਢੇਗੁਣਕਰਹੋਇ॥ਕਾਕਅਟਾਰੀ
 ਪਨਢੇਕੇਯਖਗਪਤਿਦੇਸੁਇ॥੧੭॥ਯੀਚਨਕੀਸੀਗਤਿਕਰੇਨਸੇਬੇਯ

ਵੇਰਗਾ ਪਰਾਪੀ ਨੀਤੀ ਸੁਖ ਨਸੇ ਅੰਤੁ ਛਾਇ ਰਿਣ ਮਾਗਾ ॥ ੧੮ ॥ ਕਥਿਤਾ
 ਕੋਊ ਇਕ ਵਿੱਧੁ ਆਇ ਸਿਭੁ ਬਨ ਮੈ ਬਨਾਇ ਤਾਂ ਮੁਪਕੇ ਦਬਾਇ ਲਿੰਗ
 ਲਿੰਗ ਕਯੋ ਹੈ ॥ ਤੁਹੰ ਨੇ ਕਜਨ ਅਏ ਲਿੰਗ ਦੇਖ ਲਿੰਗ ਕਏ ਲਿੰਗ ਅਰਚ
 ਏ ਕਰਜਨ ਸੁਥ ਗਯੋ ਹੈ ॥ ਭੂਜੁ ਹੋਯੋ ਆਯੋ ਦੇਖ ਲਿੰਗ ਬਿਸਮ ਯੋ ਕਹੁ ਏਕ
 ਲਿੰਗ ਹੁਤੁ ਲਿੰਗ ਸ੍ਰਿਤੁ ਨਿਰਮ ਯੋ ਹੈ ॥ ਪਾੜਨ ਹੀ ਪਾਏ ਤੁਬ ਬਿੱਧੁ ਯੋ ਅਠਾਏ
 ਤਾਹਿ ਪੜਾ ਲਿੰਗ ਚੰਨ ਕੀਨੋ ਮੁੜਨ ਲਖ ਯੋ ਹੈ ॥ ੧੯ ॥ ਸੋਰਗਾ ਜਗ ਕੀ ਭੇੜ
 ਚਲ ਚਲ ਤੇ ਕੇ ਪਾਛੇ ਚਲਾਹਿ ॥ ਪਰਮਾ ਰਬ ਨ ਸਮਾਲ ਦੇਖੋ ਜਗ ਕੀ ਮੁਹਖਤ
 ੨੦ ॥ ਦੇ ॥ ਫਲੁ ਕਰ ਕੇਤ ਰੁਤ ਰੇਹੁ ਇਨੀ ਮੁਤ ਅਤਿ ਸੁਤਿ ਵੇਤਾ ॥ ਸੁਕੇ ਬਿਖਿ
 ਉਤੁਟ ਤੇ ਹੋ ਸੁਕਤੁ ਨ ਹੀ ਖਲ ਜੀਤਾ ॥ ੨੧ ॥ ਕਥਿਤਾ ਨੀਰ ਕਰ ਸਿਖੀ ਕੇ ਨਿਵਰ
 ਨ ਮੋਸਮ ਬੰਬ ਛਾਯਾ ਕਰਿ ਦਿਵ ਕਰ ਅਤੁ ਪਨਿ ਵਹੀ ਹੈ ॥ ਸਮ ਦਮ ਤੇ ਗਟ
 ਤੇਤ ਭੀ ਖੇੜੇ ਕਰ ਪੇਨ ਭੈ ਸਹਾ ਸਭ ਕੇ ਦੇਖ ਕਰ ਟਾਹੀ ਹੈ ॥ ਭੁਖ ਜਕੀ ਸਿਰੀ

੨੯
 ੫੧੯

ਕਰਸਾਧੋਕੇਪਹਾਰਕਰੇਮਤਿਨਕੇਬਲਤੇਭੁਜੇਗਮਾਰਮਾਣੀਐ॥ ਨਿਗਮ
 ਕਰੀਐਰਚੀਭੇਖਸਸਕਲਕੇਰੀਪਰਨੀਚਨਰਕੀਨਸੋਖਧਿਉਚਾਣੀਐ
 ੨੨॥ ਵੇ॥ ਅਮਤਪ੍ਰਤੀਤਖਲਕੀਕੋਰੇਸੁਕੁਲਸਭੀਵਿਦੁਨਾਚਿਦਨਕੇਪ
 ਸਰਣਕਰੇਦਾਹਤਪ੍ਰਗਟਕਿਸਾਨ॥ ੨੩॥ ਬੀਸਦੇਹਰੇਦੋਕਬਿੰਤਏਕਸੇ
 ਰਠਜਾਨ॥ ਤੀਨਬੀਸਸਬਛਿਦਰੈਰਿਦੈਸਰੋਰਹਭਾਨ॥ ੨੪॥ ਇਉਂ
 ਸੀਸਾਰੁਕਤਾਵਲੀਤਸਰੋਦਸੋਧਾਇ॥ ਨੀਦੇਖਲਾਇੰਦ੍ਰੈਵਿਖਯਮੁਕ
 ਤਿਨੀਮੰਤਵਿਹਾਇ॥ ੨੫॥ ਵੇ॥ ਸਿੱਖਾਂਵਰਨਨਚਉਦਸੇਚੈਦਸ
 ਛਿਦਉਚਰਾ॥ ਬੇਗਭਿਤਾਪਪ੍ਰਹਾਰੈਜੋਧਨਬਾਰਬਿਯਾਹ॥ ੧॥ ਨਚ
 ਸਛਿਦਾ॥ ਹਿਤੀਖਣਾਜਹਾਂਅਹੇਤਹਾਂਨਹੀਮਨੀਖਣਾ॥ ਮਨੀਖਣਾਜ
 ਹਅਹੇਤਹਾਂਨਹੀਹਿਤੀਖਣਾ॥ ਸਮਾਦਿਵੇਦਵੇਦਕੀਸੁਦੁਰਲਭੀਉਭੈ
 ਅਹੇ॥ ਯਥੋਖਧੀਉਆਦਟਿਤਬਾਧੀਮੁਲਤੇਵਹੇ॥ ੨॥ ਛੁਪਾਥੀਖ

॥ १ ॥ ਨਿਛਲਾ ਹੀ ਨਾ ਦੇਹਿ ਗਾਮ ਬੇਗਾ ਰਿਅਗੋ ॥ ਕਲਨ ਦਗ ਧੋ ਦੇਖ ਹਰ ਦ
 ॥ २ ॥ ਆਦਿ ਕਮ ਬੁਭਾ ਗੋ ॥ ਫੂਲ ਮਾ ਲ ਨਿਰਗੰਧ ਗਲੇ ਤੇ ॥ ਗੋਸੁਨ ਗਾ
 ॥ ३ ॥ ਸਾਰ ਸਤਿ ॥ ਗੋਬੇਗ ਨੀਰ ਬਿਨ ਪੇਖ ਸਰੋਵਰ ॥ ਪੁਨਗ ਨਿਕਾ ਨਿਰਧਨ
 ॥ ४ ॥ ਰਤੁ ਮੇਰੁ ਸੁਨਿ ਪਤਿ ਬਿਤੁ ਤੁਮ ਤੁਹੀ ॥ ਜਨ ਸਗਲੇ ਸੁਰ ਬੁਧ ਸਗ ਮੇਰੇ
 ॥ ५ ॥ ਕਾਹੂ ਪਾ ਰੇਨ ਹੀ ॥ ੨ ॥ ਦੇਹ ਗਾ ॥ ਪਸੁ ਧਨ ਅਧਨ ਕਨਕ ਅਰਧ ਅਹੇ
 ॥ ੬ ॥ ਸਰਬ ਧਨੁ ਧਨ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਸੀਲਾ ਦਿਦਾ ॥ ਤਿਤ੍ਰੀ ਅਤਿ ਸੈਧਨ ਕੀ ਖਨ ॥
 ॥ ੭ ॥ ਬਿਨਾ ਭਾਸਾ ਦਿਦਾ ਨਹੀ ਦਿਦਾ ॥ ਬਿਨ ਧਨੁ ਨਹੀ ॥ ਬਿਨ ਦਰਬ
 ॥ ੮ ॥ ਨਹਿ ਮਿਤ੍ਰ ਕੇ ਮਿਤ੍ਰ ਬਿਨ ਬਲ ਕਾਹੀ ॥ ੪ ॥ ਤੁਬਲ ਗਹੀ ਗੁਣ ਗੋਰਤ
 ॥ ੯ ॥ ਜਬਲ ਗਕ ਹੇਨ ਦੇਹਾ ॥ ਦੇਹ ਕਹੇ ਰੇਖੇ ਹਸਤੁ ਗੁਣ ਗੋਰਤ ਪਠ ਦੇਹਾ ॥
 ॥ ੧੦ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਖਧ ਸਿਧ ਅਧ ਧਨ ਮੇਥਨ ਦਾਨ ਕੁਸੇਵਾ ॥ ਦੁਰਭੇਸਨ ਇਨ
 ॥ ੧੧ ॥ ਅਸੁ ਕੇ ਸਧੀਨ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਵਾ ॥ ੬ ॥ ਅਰਥਨਾਸ ਮਨ ਤਾਪ ਹੈ ਦੁਰਚਰਿ

੪੭
 ੨੧

ਕ੍ਰਿਪਾਹਿਮਾਹਿਮਾਨੁਤ੍ਰਿਗਬਿਚੁਨਕਹੂਧੀਰਪਾਂਚਕਹੈਨਾਹਿ॥੧॥ਕਾਰਦ
 ਰੰਮੇਬੁਨਕਰਜਗਰੁਚੁਰੰਜੇਏਹ॥੧੫॥ਥਮੇਸੁਖਪਾਪਤਿਕਰੈਪਾਛੇਬ
 ਹੁਦੁਬੁਏਹ॥੧੬॥ਸੁਪਕਾਰਕਵਿਵੈਦਨ੍ਰਿਪਸਸਤ੍ਰੀਮਰਮੀਜਨਾਸ੍ਰਮ
 ਬਿਧਨੀਮੁਗਧਨਟਮਤਕੁਪਾਇਮਤਮਾਨ॥੧੭॥ਅਰਥਪਤੀਨ੍ਰਿਪਅਤਿਤ
 ਪੀਵਿਦਨਾਧਿਕਸਨਮਾਹਿ॥ਵਿਦੁਖਗੁਰੁਇਨਾਮਸੁਕੇਧੀਰੋਤਰਦੇਨਾ
 ਹਿ॥੧੮॥ਬਰਬਿਚਰਬਿੰਦਾਹੁਤੇਬੁਧਬਿਨਬਿਦਾਨਾਸ॥ਬਿਨਬਿਚ
 ਰਜਿਓਕਾਰਕੈਕੇਹਰਕਰੋਇਨਾਸ॥੧੯॥ਜਿਹਾਬਿਚਰਹੇਬਲਤਿਸੇਬਿ
 ਨਬਿਚਰਬਲਨਾਹਿ॥ਏਕਪ੍ਰਮਤਨਹਰਬਨੇਸਸੇਬਿਨਾਸੋਤਾਹਿ॥੨੦॥
 ਦੁਏਅਛੁਦਾਹਿਣਰਿਪਅਗਨਿਨਿਨਾਸਮਸ੍ਰੀਕਰੋਬਿਲਮਨਾਹਿਸਮਾ
 ਪਛਨਾਕੰਨਾਦਨੇਧਰਮਅਰਿਭੇਵਿਦਾਪਠਨੇਪਨਕੇਲਾਨਾਅਵ
 ਸਰਦੇਖਪਦਬਚਰੋਕਰੇਸੀਧ੍ਯੋਸੋਬੁਧਿਮਾਨ॥ਖਿਨਖਿਨਖੀਣਕ

ਲਤਨ ਕਰਹੈ ਭੁਭੇਸਸੈ ਫਿਰਿ ਮਿਲੇ ਨਾਪਨਾ ॥੧੩॥ ਦੇ॥ ਨਾਰਿ ਕਲਹ
 ਈਗਾਂਘਰ ਦੇਹ ਦੁਖੀ ਨਿਪਨੀਚਾ ॥ ਪਰਵਸ ਪਾਂਚੇ ਨਰਨ ਕੋ ਜੀਵਤ ਹੀ
 ਹੋ ਸੀਚਾ ॥੧੪॥ ਇਕ ਨਰਾਜ ਏਕੋ ਛਪਾਏ ਕਵਟੇ ਘਾਛਿ ਦਾ ॥ ਸਿਕਰ ਦੇਤੇ
 ਸਿਕਰੀ ਚੋ ਦਸ ਛਿਦਨੀ ਦਾ ॥੧੫॥ ਇਤਿ ਸੀਸ ਤੁਕਤਾ ਵਲੀ ਤਿਹ ਚੋ ਦਸ
 ਅਧਾਇ ॥ ਸਿਖਾ ਵਰਨੀਤਾ ਸਮੇਂ ਕਵਿਹ ਰਿਦਾ ਲਸੁਤਾਇ ॥੧੬॥
 ਅਥ ਪੰਦਸ ਅਧਾ ਯਮੇ ਮਿਸ੍ਰਤਾਇ ਕੀਛਿ ਦਾ ॥ ਪਟਹੈ ਸਠ ਪਟ ਮੇਂ ਠਹੈ ਏ
 ਤਉ ਤਹੈ ਆਨੀ ਦਾ ॥੧੭॥ ਨਰਾਜ ਛਿਦਾ ॥ ਪਤਾਲ ਮੇਂ ਪ੍ਰਦੇਸਾਇ ਝੁਛੇ ਕੋ ਮੇਂ ਪ੍ਰਦੇ
 ਸਹੈ ॥ ਗਿਰੀ ਦਸੇ ਸੁਮੇਰ ਚਰਤਾ ਹੀ ਪੈ ਨਿਦੇਸਹੈ ॥ ਨਾਮ ਤੁਭੇ ਖਜੀ ਕਰੇ ਬਿ
 ਯਾਧੀ ਹਰ ਕਾਰਣੀ ॥ ਜੁਹੇ ਨਹੈ ਸੁਹੈ ਇਅਝੇ ਤੁਨ ਬਿਚਾਰਣੀ ॥੧੮॥ ਦੇ॥
 ਮੁਖ ਕਾ ਬਲੁ ਮੇਂ ਨਹੈ ਤੁਸ ਕਰ ਕਾ ਬਲ ਝੂਠਾ ॥ ਦੁਬਲ ਕੋ ਬਲ ਭੂਪਹੈ
 ਸਿਸ ਬਲ ਰੋਵਨ ਝੂਠਾ ॥੧੯॥ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਭੋਜਨ ਕਰ ਕੋ ਸਾਝ ਸਮੇਂ ਦੁਤਿਨਾ ਸਾ ॥

੪੩
 ੧੫

੪੪
੧੧

ਤਿਹਰਸਕਰਉਪਜੇਜੁਤਨਕਹਾਂਨਿਭਤਾਤਾਸਾ॥੩॥ਸੋਰਠਾਸਭਅਨਿ
 ਭਹੇਕਾਂਯਸਭਵਿਭੂਤਖਿਣਭੀਗਕੀ॥ਨਿਕਟਕਾਲੁਨਿਤਾ॥ਇਧਰਮ
 ਸਿਰਹੇਯੋਗਅਸਾ॥੪॥ਸ੍ਰੇਯਾ॥ਅਧਬਿਯਾਧਬਿਨਤਨਮਾਨਸਮਾਨਸ
 ਜੋਅਪਨੋਤਨੁਹੋਰੇ॥ਅੰਨਪਟਾਇਅਨਾਬਨਕੇਘਰਦ੍ਰੋਕਰਜੋਰਦਏ
 ਪੁਨਟੇਰੇ॥ਖਾਇਹਛਾਇਧਿਆਇਹਕੀਚਿਰਜੀਵਹੁਜੀਤੁਮਬਾਂਧਵ
 ਮੇਰੇ॥ਤਾਸਅਸੀਸਹਿਤੇਜਗਦੀਸਕਰੇਮਨਸੁੰਧਸੁਸੰਭਵੇਰੇ॥੫॥
 ਵੇ॥ਗੁਣਸਫਟਕਕੋਜੋਅਹੇਟਹੀਦੇਖਕੋਹੇਤਾ॥ਤੈਸੇਸ੍ਰਸ੍ਰੇਆਤਮਾ
 ਨਿਰਮਲਭੀਮਲਯੇਤਾ॥੬॥ਨਰਾਜਛੰਦਾ॥ਸਟਾਂਨਗੀਗਇੰਦਕੋਸਿਵ
 ਰਧੀਗਧਾਰੇ॥ਭੁਜੀਗਭੀਗਕੋਅਹਾਰਹਰਮਚਾਰੇ॥ਤ੍ਰਿਸੁਲੋਭੇਰੁ
 ਯਾਰਭੀਡਮਲਅਸ੍ਰਿਤੀ॥ਇਤੀਵਿਭੂਤਵਾਰੋਤਬਾਪੀਮੇਸਿਟਾਕ੍ਰਿਤੀ
 ੭॥ਸ੍ਰੇਯਾ॥ਏਕਸਰੀਰਸਬੰਧਭਏਜਨਮਾਂਤ੍ਰਕੀਗਣਤੀਕਛੁਨਾਧੀ॥ਤਾ

ਪਰਜੇ ਮਨੁ ਕਾ ਕਰੇ ਸੁਖ ਮਤ ਪਿਤਾ ਪੁਤ੍ਰ ਨੀਧਨ ਮਾਹੀ ਸਾਡਾ ਮਸਾਹਿ
 ਚਾਹਤ ਭੀ ਤੁਮ ਸਾਡਾ ਮਸਾਹਿ ਖੇਲ ਪਟਾਹੀ ਫੇਰ ਕਰੇ ਹਮ ਜੀਵਨ ਮੇਖ
 ਸੁਣੈ ਕਲੁ ਕਾਲ ਕੇਲੁ ਖਣੁ ਮਾਹੀ ॥ ਪਾਗਿ ਬਾਪਾ ਗਵੇ ਚਾਹਿ ਚਾਹਿ
 ਵਾਰ ਮਹਾਮ ਦੇ ਸੁਖ ਭੂਲਾ ਪਾਤਿ ਤੈਵੇ ਚਿਰੇ ਭਵ ਮੇਨਿ ਜਪੈ ਮਨੁ ਰੂਹ
 ਦਯੋ ਮਨੁ ਕੁਲਾ ਅੰਗਨ ਕੋਊ ਪਦੇ ਸਬਤੁ ਵਤਾ ਪਬਧ ਮੈ ਸੇਗੰਤ ਕੇ
 ਲਾ ਸੁੰਦਰ ਭੂਪ ਰਤੇ ਵਹਿ ਦੀਸਤ ਭੀ ਤਰਯੋ ਜਿਵੈ ਕੇਸ ਕੇ ਫੁਲਾ ॥ ੯ ॥
 ਦੇਹ ਸਿੰਗਾਰ ਮਹਾਰਾਜੇ ਹੁਣ ਮੂਰਨ ਸੀਗਵਿ ਚਿਤ੍ਰ ਤਮੰਦਰਾ ਨਾਰਿਨਿ
 ਰੂਪ ਵਕਾਵਤੁ ਹੈ ਪੁਨੰ ਮੇਥਨਾ ਮਾਠ ਜੇ ਗੋਬਨਾ ਮੰਦਰਾ ਕਾਮਨ ਕੋ ਫਲ
 ਦੇਵਨ ਲੇਵਨ ਕੇ ਫੁਲ ਪੋਧ ਲੋਭਾ ਦੇ ਕਲੀ ਦਰਾ ਸੇਵਤੁ ਭਾਗਾ ਵਿਰਾਗ ਚ
 ਹੇਤੁ ਬਤਾਗਾ ਦੇਵੇ ਇਤਿ ਆਦਿ ਕਸੁੰਦਰਾ ॥ ੧੦ ॥ ਕਾਮ ਕਹੇ ਮਮ ਗਖਤ ਜੇ
 ਤਿਨ ਕੀ ਗੰਧ ਆਤਿ ਨ ਦੇਵ ਕਹੈ ਗੋ ਜੇ ਮਮਤਾ ਗਕੁ ਭੂਮਿ ਕਰੇ ਤਿਨ ਦੇ
 ਵਕੁ ਪੈ ਤਿਨ ਸੁਖ ਹਰੈ ਗੋ ਠੇਹਨ ਜੀ ਤਿਨ ਲੋਕ ਬਿਖੇੜੇ ਫਲ ਮੇ ਕੁਮ ਹੈ ਸੁਖ

੪੬

੧੫

ਪ੍ਰੰਨਧਰੈਗੇ॥ ਜਾਤਹੈਤਿਨਤਾਪਤਿਨੈਅਮਧਾਰਤਾਅਰਤਸਿਧਤਰੈਗੇ॥ ੧੫॥
 ਚੰਚਲਸੀਗਤਿਤੇਚਿਤਚੰਚਲਾਅੰਚਲਵਗਲਗੈਕਿਲਖਸੋਤਸੋਕਵੇ
 ਚਿਤਬਾਚਤਨਾਂਅਨਥਨਹਿਬਾਚਤਕੋਟਕਲਸੋ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਨਕਲਾਨ
 ਗਹਿਪਰਜਾਨੇਸਰਬਸਈਅਕੁਲਸੋ॥ ਨੀਚਕਿਸੀਗਤੇਮੀਚਭਲੀਪਰਮ
 ਰਬਈਚਟਿਰੋਪਨਸੋ॥ ੧੨॥ ਫਿਗਛੈਲਤੇਮੈਲਲਗੋਦਿਲਕੋਤਿਹਰੈ
 ਲਸੁਪੀਨਕਬੀਪਰਹੈ॥ ਮਧੁਪਾਨਸਮਾਨਧਿਆਨਤਿਸੇਹਰਿਦਾਲਕਰੈ
 ਬਿਖਕੇਸਰਹੈ॥ ਜਿਹਹੇਰਨਤੇਹਿਰਦਹਲਹੈਪ੍ਰਸਨੋਤਰਤੇਉਹਕੋਫਰਹੈ
 ਖਲਚੰਚਲਸੀਗਤਵੰਗਹਿਮਾਂਚਲਜੋਪਰਹੈਗਰਹੈਗਰਹੈ॥ ੧੩॥
 ਰਖੁਈਰਹਿਦੈਹਮਜਾਨਤਬੀਰਵਕੋਗਸਰੋਗਕੁਰੇਤੇਬੁਰੇ॥ ਪਰਪੁਰਬਪਾਪ
 ਨਕੇਬਲਤੇਮਨਸੋਪਦਾਰਬਓਰਟਰੇ॥ ਹਮਸੋਰਭਜੋਰਤਨਰਚਿਸੋਮੁਰਿ
 ਤੇਟਿਖਓਮਹਿਫੇਰਜੁਰੇ॥ ਬਹੁਬਾਰਜੁਹਰਹੀਟਰਦੈਤਵਛੋਰਕਹੈਨਹਿ
 ਚਿਤਕੁਰੇ॥ ੧੪॥ ਲਲਤਛੇਦਾਤਨਰਬਮਨਰਬਦਾਹੀਜਨੇਪੁਬਲਦਸਟ

ਨਿਤ ਪੁਤ ਬੰਦਾ ਜਾਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਤਿ ਬੰਦਾ ਪੁਤ ਹਰਿ ਭਇ ਕਮੰਦਾ ॥ ੧ ॥ ਸਤੁ
 ਨਿਤ ਪੁਤ ਪਤਿ ਸਤੁ ਨਿਤ ਪਰਾਪਾ ਸਤੁ ਨਿਤ ਕੇ ਦੁਪਹੈ ਸਤੁ ਨਿਤ ਕੇ ਸਾ
 ਪਾ ॥ ੧ ॥ ਕਬਿਤੁ ਨਨ ਕੋ ਪਵਿਤ ਕਰਮ ਨ ਕੋ ਪਵਿਤ ਕਰੇ ਤੀਰਥ ਸਨਨ ਕੇ ਜਹ
 ਨ ਜਸੁ ਜਨਹੈ ਅਨ ਕੋ ਵਿਸੁਧ ਕਰ ਜੀਵ ਕੋ ਪ੍ਰਬੁਧ ਕਰੇ ਤੀਰਥ ਕੇ ਜਸ ਕਾ ਭੀਗ
 ਬੰਦੁ ਆਗਮਾਨਹੈ ॥ ਤੁਤੇ ਸਤੁ ਨਿਤ ਗ੍ਰਿਥ ਹਰਿ ਦਾ ਲਮੇਖ ਪਬਿਥੇ ਦੇਹਿ ਦਨੁ
 ਗ੍ਰਿਥ ਜਾਨੇ ਬੁਧਮਾਨਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਉਚਨੀ ਚਮੀ ਚਕਾਂਸੀ ਥੀ ਚਮੇਖ ਲਹੇ ਤੀਨੇ ਦੇਵ ਦਰ
 ਦੀਨੇ ਸੇਲਾ ਤੀਨੇ ਮਨਹੈ ॥ ੨ ॥ ਏਥੇ ਦਸਾ ਸਤੁ ਗੁਗ ਕਾਲ ਤੇ ਸੁਰਨ ਰਵਾ ਦੇਲੇ ਕਾ
 ਰੇ ਪ੍ਰਮਾਨ ਉਨੀ ਸਮਾਹਿ ਮੁਕਤਿ ਦੂਰ ਸਿਵ ਰਕਾ ॥ ੨੧ ॥ ਸੈਯਾ ਨਹਿ ਸੁੰਧ ਅਸੁੰਧ ਕੀ ਸੁੰ
 ਧ ਪਕੀਮ ਮਸੁੰਧ ਅਸੁੰਧੁ ਤੀ ਅਘਾ ਪਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਦਾ ਲਾਵਿਹੁੰਧ ਜੇਹੈ ਦਰਣਾ ਰਬ
 ਸੁਧ ਕਰੇ ਤੁਮਹੇ ਕਾਵੇ ਸਾਮਾ ॥ ਨਕੁਨ ਗਸਿਧੀ ਸਸਿਸਿਮਤੁ ਸਾਵਣ ਮਗਲਾ ਬਿਤਿ
 ਛਟੀ ਪਖ ਸਾਮਾ ॥ ਚੁਹਣੀ ਪੁਰਮਾਹਿ ਅਠਿਭ ਕਰੇ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਲਵਧਾ ਮਸਤੁ ਨਿਤ
 ਨਾਮਾ ॥ ੨੨ ॥ ਏਥੇ ਨੀਮ ਸ੍ਰਯੋ ਸੋਹਣਿਕ ਰਿਯ ਕਬਿਤ ਲਲਾਤ ਕਾ ਦੇਹੇ ਪਾਂਚ ਨਰਾ
 ਜ ਹਾਇ ਇਕੰ ਛਿਦ ਬਿਬੇਕਾ ॥ ੨੩ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਸਤੁ ਕਤਾਵਲੀ ਪੰਦਸਾ ਮਿਸਤੁ ਪਾਨਾ ॥ ਸਤੁ
 ਨਿਤ ਕੇ ਛਿਦ ਸਤੁ ਦੇਸੈ ਪਾਂਚੁ ਦਾਨਾ ॥ ੨੪ ॥ ਸਿਪੁਰਨੀ ॥ ਦਸੁਖ ਤਗੀ ਗਾਸਿ ਪਕੇ ॥

ਪਿਛਲੀ ਸਾਰ ਕਤ ਦੁਲੀ ਸੁੰਧ ਕੇ ਟੀਸਹੀ ਪੀ ਅਬ ਗਿਰਾ ਸਿੰਧ ਨੇ ਬਹੁਤੁ ਧੁਕ ਰਹਿ ਪੀਤੇ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧ ॥

ਮਨ ਮਨ ਮਨ ॥ ੧ ॥